

DANSKEREN

Udgivet af DEN DANSKE FORENING

15. ÅRGANG NR. 3 JUNI 2001

De overflødige

I denne såkaldte globaliserings tidsalder tales der meget om det stadigt voksende antal "overflødige". Der er med tanke på "højrenationalismen" endda skrevet en bog om "de overflødiges oprør", men spørgsmålet er, om hele dette verdensbillede ikke med sædvanlig nederdrægtighed er blevet vendt 180 grader.

Fordi op mod ti landmænd i Danmark hver dag må dreje nøg-

len om, er det fx typisk i den moderne opfattelse at kalde disse "overflødige". Og dog udgør de om nogen kernen i det danske folk, beskæftiget direkte med frembringelse af livsfornødenhederne for alle, og garanten for en livsform, som en sjælløs masseproduktion og stor-drift er ved at gøre til fortid. Et forvarsel om den ensretning og klientgørelse, som den angivelige globale elite ønsker udbredt over hele kloden. Dermed skulle "freden" og deres eget overherredømme i den fagre nye verden jo være sikret. De selvstændige småproducenter og de selvstændige nationer er begge symboler for noget i livet, som politikerne ikke helt har styr over, men som netop derfor for os andre står for selve tilværelsens mening.

Nej, den lille landmand er ikke overflødig, ej heller noget andet selvstændigt individ, der ikke bedømmer alt i forhold til et totalitært kollektivistisk projekt. Dette er i dag så altfavnende som nogensinde. Intet sindelag må afvige, ingen plet på landkortet må forblive "tilbagestående". Og dog er det netop dette projekts jetset, der i forhold til de varige værdier er de overflødige: For skatteydernes penge rejser de vidt omkring til konferencer og seminarer og producerer kun rapporter og erklæringer, som ingen gider læse.

Senest har Europarådet fremturet med en typisk udgyldelse. Noget skal de ørkesløse projektmagere jo tage sig til for at få et skin af eksistensberettigelse. Men overalt sidder disse råd, forsamlinger, udvalg, organisationer og administratorer som positivt skadelige parasitter på folkenes flertal, bruger dets penge og vover endda at stemple de vrangvillige som "overflødige". Aldrig har så mange højtuddannede bidraget så lidt til landsmænds trivsel og lykke, og endda udvist en sådan lumpenhed over for dem, der giver dem føden og langt mere til.

Langt de fleste af vore ledende politikere, kulturpampere og strømlinede erhvervsfolk har ikke mindst over for nutidens store trussel mod fædrelandet udvist en usigelig pjaltethed, som får hver enkelt af dem til at fremstå som en Judas Iskariot gange fem millioner. Hvis blot en håndfuld fra vor 1000-tallige "elite" havde mødt op til demonstratio-

nen i Odense 29. april, kunne alt have ændret sig, men ikke én ville – trods henvendelser – vove skindet. Aldrig har nogen ufortjent fået så meget og givet så lidt igen som 68'er-eliterne i nutidens Europa. En stakket frist endnu kan de sole sig i hinandens bifald, men den dag, folket frigør sig for det overflødige fremmedproletariat, der er en integreret del i "elitens" projekt, vil det forhåbentlig ikke tøve med samtidig at befri sig for de om muligt endnu mere overflødige projektmagere, hvis meningsløse aktiviteter kun måtte påkalde sig medlidenhed, hvis de ikke var så forfærdeligt farlige for deres omgivelser.

Læs videre side 3, 4 og 26.

De overflødige par excellence: To ledende 68'ere, Daniel Cohn-Bendit og Joschka Fischer i 1987, ørkesløse mellem to projekter – efter marxismen, før multikulturalismen.

Rusland eller USA?

Måske skulle vi vælge en allieret, der er mindre begejstret for islam og mere for det nationale?

Side 6.

Holger Danske

Han er legemliggørelsen af værneviljen for Danmark, men hvor meget ved vi egentlig om ham?

Side 10.

Mørke skæbneår

En 90-årig aktivist udpeger de personer og skildrer de forløb, som førte Danmark mod afgrunden.

Side 16.

DANSKEREN

udgives af Den Danske Forening, hvis formål er på folkestyrets grund, uafhængigt af økonomiske og politiske interesser at sikre dansk kultur, sprog og levevis i en verden, der trues af kaos, overbefolkning, vold og fanatisme. Foreningens medlemmer modtager bladet for deres medlemskontingent. Ikke-medlemmer kan abonnere på bladet for 125 kr. om året. Indmeldelses- og bestillingskupon se side 32. Eftertryk tilladt med tydelig kildeangivelse. Bladet (evt. kopier af det) og foreningens andre tryksager må ikke omdeles privat sammen med trykmateriale fra anden kilde eller med påført tekst, logo el.lign.

Foreningens adresse:

Postboks 411, 8100 Århus C.

Telefonsekretariat:

Tlf. 86 13 24 01

Fax 70 25 24 01

Giro: 454-7551

E-mail:

Danskeren@Danskeren.dk

Internet:

http://www.dendanskeforening.dk

Redaktion:

Dr. phil. Sune Dalgård (ansvarshavende)

Cand. mag. Peter Neerup Buhl

Styrelsen:

Bibliotekar Harry Vinter (formand),

tlf. og fax. 46 36 66 66

e-mail: vinter@worldonline.dk

Murer Poul Vinther Jensen (næstformand),

tlf. 23 23 27 12

e-mail: poul_vinther@hotmail.dk

Dr. phil. Sune Dalgård (ansv. red.),

tlf. og fax. 32 55 18 02

Mobiltilf: 27 40 83 46

Cand. mag. Peter Neerup Buhl (red.),

tlf. 47 74 95 50

e-mail: pnbuhl@hotmail.com

Prof., jur. dr. Ole Hasselbalch,

tlf. 49 19 15 54, fax. 49 19 18 54

Sekretær Keld Rasmussen,

tlf. 36 75 18 41

e-mail: otier@get2net.dk

Assistent Louise Friis Jensen,

tlf. 26 56 54 69

Suppleanter:

Afdelingsforstander P. H. Bering,

tlf. 98 14 71 12

Sygeplejerske Kirsten Fogt,

tlf. 97 42 91 31

Lærer Verner Holm,

tlf. 55 73 19 13

Religionsfrihed for islam?

I den senere tids debat om den stigende fremmedgørelse stilles stadig hyppigere fra udansk hold krav om hel eller delvis ligestilling af vor kristne folkekirke med fremmede trossamfund, især islam. Det sker bl.a. med påberåbelse af menneskerettighederne, vor tids hårdtslående mantra.

Den danske grundlov, som en del af os stadig anser for vort højeste menneskelige lovgrundlag, fastslår imidlertid allerede i sin §4, at "den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten". Det kan vist kun fortolkes sådan, at denne kristne trosretning er den almindelige og dominerende, som også statsoverhovedet efter §6 skal høre til. Men grundloven sikrer også tros- og bekendelsesfriheden ved i sin §67 at give borgerne ret til "at forene sig i samfund for at dyrke Gud på den måde, der stemmer med deres overbevisning...". Alt dette har man ofte sammenfattet i ordene, at vi har religion*s*frihed, men ikke religion*l*ighed.

Det er da udmærket og vist stemmende med de flestes opfattelse af, hvordan tingene på dette område helst bør være. Men ligesom de, der henviser til Grundtvigs vers om, hvem der udgør et folk, som oftest kun citerer versets to første linier og glemmer de sidste seks, så "glemmer" de mange, som påberåber sig "religionsfriheden" efter §67, næsten undtagelsesløst at nævne betingelsen for den givne borgerret, der følger umiddelbart efter det ovenfor citerede, nemlig "dog at intet

læres eller foretages, som strider mod sædeligheden eller den offentlige orden." Friheden er altså klart begrænset og betinget af, at det, der prædikes som trosgrundlag, eller dets følger i handlinger, holder sig inden for samfundets love og normer.

Men hvilke trossamfund opfylder disse betingelser – især, gør islam det? Strider en religion, der lærer og praktiserer flerkoneri og kvindeundertrykkelse i mange former, ikke mod danske love og "sædelighed"? Krænkes betingelsen for den krævede religionsfrihed ikke, når imamer her opfordrer til drab både på enkeltpersoner (Rushdie) og hele folk eller nationer (Israel)? Eller gælder friheden også for en religion, hvis hellige skrift, koranen, der er ubrødelig og evig lov for alle dens tilhængere, foreskriver hellig krig mod alle "vantro", bl. a. kristne, indtil de er slået og islam hersker overalt? Gælder den også islam, der "lærer og foretager" utallige ting, som groft strider mod de "menneskeretligheder", dens forsvarere ellers opstiller som bindende for alle os andre?

Da grundlovsfædrene i 1849 indsatte paragraffen om tros- eller religionsfrihed i Danmarks Riges Grundlov, tænkte de næppe på de paradoksale virkninger, den kunne få med et stort muhamedansk islæt i Danmark, som de næppe i deres vildeste fantasi kunne forestille sig. Betingelsen for friheden syntes klart nok angivet. Men deres efterslægt synes for svag til at bruge den.

Indhold

	side	side
Danmarks Østrig-tur	3	FN's racismeår 13
Danmarkshistoriens første demonstration mod masseindvandringens konsekvenser	4	Nationalsocialismens modbydelighed 14
Godkendt "religiøs" aggression	5	Byrdefuld indvandring 15
Rusland i stedet for USA	6	Danmarks vej mod katastrofen 16
Brevkassen	8	Slobodan Milosevic 18
Den indre sukkergris	9	Danmark Rundt 19
"Forbrydelser mod menneskeheden"	9	Verden Rundt 23
Holger Danske	10	Bøger og tidsskrifter 27
Meningsmålinger om indvandringspolitikken	12	Hvem er Danmarks største forbryder? 32
		Indmeldelses- og bestillingskupon 32

Danmarks Østrig-tur

Østrig fik sidste år en prøvetur i de helliges vridemaskine. Nu er det Danmarks tur i en ændret form og med Europarådet i EU's sted. Ny-ortodoksiens totalitære selvplageri fejrer triumfer under det officielle Danmarks tavse samtykke. Et passende svar ville være straks at forlade det dårlige selskab – gerne med en smækkende dør bag sig. (Se også side 26).

Af Sune Dalgård

Den berygtede straffeaktion mod østrikerne, da de i begyndelsen af 2000 havde haft den dristighed ved et frit og ordentligt valg at sætte socialdemokraterne på porten og danne en regering med deltagelse af det fuldt lovlige Frihedsparti, trækker lange skygger efter sig. De slagne og surmulende afstraffere kunne ikke roligt indkassere deres nederlag, men fik i slutningen af året i Nice-traktaten (artikel 7) indføjet nogle bestemmelser til styrkelse af EU's overvågning af medlemmernes rettroende politiske korrekthed og dertil svarende dadelfrie opførsel. EU's overvågningscenter og observatorium i Wien med overhofceremonimesterinde Beate Winkler som "big sister" til at passe på os kan således glæde sig over at have fået yderligere opbakning til sit Gestapo- og Stasi-lignende tankepoliti. Danskerne får ikke lov til at stemme om den nye traktat, men har bare at indrette sig. Så Sveriges kynisk brovtende statsminister Persson kan få ret i sine trusler mod os om, at vi kan få samme skæbne som Østrig, hvis de danske vælgere skulle give Dansk Folkeparti så stor styrke, at det får indflydelse på en ny dansk regering (se Danske-*ren* 2000 nr. 6 s. 6).

Euro-totalitarismens triumf

Men heldigvis for totalitaristerne er der også andre støttepunkter for deres undergravning af de hidtil frie europæiske nationer. Det ellers så blegfede Europaråd, hvis medlemmer er så at sige alle europæiske lande foruden selvsagt USA's særlige protegé Tyrkiet (et mønster for demokrati og menneskerettigheder!) –, har skabt sig en særlig Kommission mod Racisme og Intolerance (ECRI kaldet på kommissær-nysprog). Den har nu barslet med en rapport (noget skal sådan en jo lave) om disse skrækelige fænomener i Danmark, og det er sandelig ikke småting, forfatterne, en ungare og en kroat, efter et tredages besøg har fundet at påtale på disse nordlige breddegrader. De

har skam brugt de bedste kilder, derunder materiale fra den noksom bekendte pakistaner Bashy Quraishy (ham der i sin tid som medlem af noget så fint som Fællesinitiativet mod Racisme erklærede, at han ikke nærer fine følelser over for de grundlovssikrede frihedsrettigheder (Ekstra Bladet 12/9 88) og måske derfor senere blev gjort til medlem af Rådet for Etnisk Ligestilling).

På dette imponerende grundlag strør rapporten om sig med anklagende og nedgørende angreb på danskerne og Danmark for racisme og dårlig behandling af de hundredtusinder af fremmede, der med benyttelse af alle kunstgreb har maset sig ind i vort land i de sidste årtier. Man må med forbløffelse spørge sig selv, hvad de dog så vil her under slige rædselsfulde forhold. Men disse uartigheder og usandheder er dog det mindst betænkelige. Meget mere bekymrende er den totalitære, undertrykkende og manipulerende tankegang, der lyser ud af rapporten. Den tager åbenlyst afstand fra, at faktiske forhold, der kan skabe uvilje mod de fremmede, omtales i medierne, og fra en åben debat om disse forhold. Tilladelser og økonomisk støtte til medier bør efter dens opfattelse afhænge af, om de giver et efter dens mening passende billede. Det er således tilsyneladende åben censur eller manipulation via tilladelser f. eks. til tv-kanaler, økonomisk støtte og den slags, der i endnu større omfang, end det allerede finder sted, skal fremme korrektheden. Og dertil kommer en fuldstændig usminket og skamløs indblanding i danske indre politiske forhold, som kun vedrører danske vælgere. Rapporten under sig ikke for at angribe et lovligt dansk parti som Dansk Folkeparti, der uden videre forklaring kaldes stærkt højreorienteret (stærkt venstreorienteret ville nok efter ECRI's mening være uskyldigere!), og hvis indflydelse rapporten er stærkt bekymret over. Det er virkelig danskerne, der har grund til at være stærkt bekymrede, når fremmede organer fører sig således frem mod vort frie folkestyre.

Vor elites medløb

Mest bekymrende, men vel også yderst karakteristisk, er dog vist den danske regerings og dens repræsentanters reaktioner eller måske snarere mangel på samme over for rapporten, som en leder i Jyllands-Posten simpelthen kaldte et "Mala-barisk makværk". Den danske regering har nemlig haft rapporten forelagt til udtalelse i flere måneder, men har nøjedes med at få rettet nogle mindre, notoriske fejltagelser i den uden at have taget afstand fra dens hele præg af nedrakning og anbefaling af rent totalitære metoder imod afvigende holdninger. I virkeligheden må regeringens manglende afstandtagen opfattes som en godkendelse af rapporten og dens beskrivelse af forholdene i Danmark. Det samme synes at gælde dens repræsentant i ECRI professor, dr. jur. Eva Smith, der som sådan havde haft mulighed for at tage afstand fra rapporten og dens forkastelige metoder, men åbenbart har forholdt sig passiv. I en kronik i Berlingske Tidende 21/4 01 søger hun at forklare og forsvare sin holdning, men efterlader det klare indtryk, at hun i hovedsagen kan støtte rapporten.

Den naturlige reaktion

Igen må det således konstateres, at den siddende regering og dens repræsentanter er vigtige støtter for nedgøringen af danskerne og for anvendelsen mod dem af beskidte og totalitære metoder, der er en trussel mod det danske folkestyre og mod danskernes fortsatte beståen som et frit dansk folk. En kraftig imødegåelse af Europa-forrædernes skandaløse makværk burde være en selvfølge. Men vor afstandtagen fra uhyrlighederne burde være langt videregående. Den største skandale er, at Danmark stadig er medlem af dette Europaråd og dermed af en organisation, som åbenlyst hylder totalitære holdninger og metoder og dermed krænker de menneskerettigheder, den selv har proklameret. Vor udmeldelse af dette hykleriske foretagende burde ske omgående.

S.D.

Danmarkshistoriens første demonstration mod masseindvandringens konsekvenser

Af Anette Ladefoged
Interview med Åse Clausen
Bjerg

Søndag d. 29. april 2001 gik religionshistoriker Åse Clausen Bjerg fra gruppen "No-kay" i spidsen for en større demonstration i Odense. Demonstrationen var en protestdemonstration mod de gentagne tilfælde af gruppevoldtægt, der gennem de senere år har fundet sted i Danmark. Godt 200 mennesker vandrede vi i fred og fordragelighed fra Odense Banegård mod Rådhuspladsen med bannere og flag. Bannerne var garneret med tekster som: "Stop Kvindeundertrykkelse", "Et Nej er et Nej", "Stop massevoldtægter" og meget mere. Der var unge mennesker, der var midaldrende mennesker, der var gamle mennesker; ja, der var sågar folk i rullestol. Der var folk fra forskellige organisationer, men flest var der af uorganiserede.

Modsat var der kun ca. 10 autonome typer, som man ikke mærkede syndeligt til, der forsøgte at lave en moddemonstration. Moddemonstrationen blev dog hurtigt stoppet af politiet, da den ikke var behørigt anmeldt. At der ikke kunne samles kræfter til en egentlig moddemonstration kan ikke undre: en demonstration mod en demonstration mod massevoldtægter er jo det samme som en demonstration for massevoldtægter!

At vandre med i demonstrationen og mærke befolkningens vilje til at sætte en grænse for, hvad vi danskere vil finde os i, var en fantastisk oplevelse. Særligt hjertervarmende var det, at vi blev modtaget på Odense Rådhusplads af klapsalver fra ca. 40-50 cafégæster, der sad og afventede vores ankomst!

Og man kunne nærmest mærke lærkerne lette, da de mange stemmer forenedes i denne fædrelandssang.

Med ordet i sin magt og tilhørernes

fulde opmærksomhed talte Åse derefter til de danske kvinder om at forene sig mod det menneskesyn, der gennem de seneste år er blevet importeret til vort ellers så frisindede land:

Tale d. 29. april 2001 i Odense

"Når vi er samlede her i dag, så er det ikke fordi vi har hørt om gruppevoldtægter, hvor ganske unge piger har været ofre. Ikke fordi vi har hørt om mord på ganske unge kvinder, som var for danske i deres

Er de på bare 30 år blevet pakket så meget ind i pænhedens og korrekthedens slør, at de er i stand til at svigte både sig selv og deres medsøstre???

Når vi er samlede her i dag, er det ikke fordi vi har hørt om kriminalitet, overfald eller drab. Ikke fordi børn har fået sparket milten i stykker eller er blevet truet af andre børn med våben. Heller ikke fordi vi har hørt om bander, der truer offentlig orden. Men fordi et nyt grundsyn er blevet

indført – et grundsyn, der reducerer kvinders værdi, og i sin konsekvens gør danskere til mindreværdige i forhold til tilflyttere.

Der er tale om synsvinkler, der ikke er set før på disse breddegrader. Danmark har altid haft tradition for frie kvinder, og de perioder, i Danmarkshistorien, hvor man har forsøgt at gøre kvinder underdanige, har aldrig kunnet vise eksempler på, at hele familier har været involveret i at gennembanke og dræbe en stakels pige, som er faldet i unåde, som måske har fået et kærestebrev fra en dansk dreng.

Den form for kollektiv vold i afstraffelsesøjemed eller til oprejsning af familiens ære har vi aldrig kendt. Aldrig!

Vi har hørt medierne påstå, at massevoldtægt har været almindelig i Danmark i de sidste 50 år. De glemmer, at vi er nogle i dette land, der godt kan læse en rapport, der godt kan tolke statistikker, og vi har i vores korrespondance med Profilen, med rigspolitiet, med DR's jurister ikke formået at få de påståede tal frem.

I Danmark har vi tradition for at kunne færdes frit overalt. Den tradition vil vi bevare. Man plejer at sige: danske mænd voldtager også, danskere begår også overgreb.

Ja, det er rigtigt, men ingen i dette land

væremåde. Ikke fordi vi har hørt om kvinder, der har fået frarøvet deres børn, som er sendt til andre lande. Men lige netop fordi et nyt menneskesyn, et nyt kvindesyn er på vej ind i Danmark, – et kvindesyn, som bl.a. gør danske kvinder til ludere.

Skal vi finde os i det?

For 30 år siden fandt kvinder sammen om problemer som ligeløn og fordeling af arbejdet i hjemmet, men nu, hvor vi står over for et menneskesyn, som bl.a. gør kvinder til ejendom, uden ret til egen krop, er de tapre rødstrømper fra dengang forsvundet.

er i tvivl om, at sådanne ugeringer er ulovlige og strafbare.

I andre kulturer gælder andre spilleregler. Dem skal vi ikke lave om på, og kan det heller ikke, men vi kræver indflydelse på, hvordan det land, som vi bor i skal være.

Der tales om at give mildere straf for forbrydelser, der har udgangspunkt i andre kulturelle synsvinkler, dvs. mennesker, der kommer fra de lande hvor eksempelvis drab kan være en ære, skal have mindre straf.

Hvis det synspunkt tager over i dette land, så er vi godt på vej til at gøre kvinderne retsløse. Og hvem hjælper til med denne udvikling?

Det gør vore politikere, som har forskrevet deres sjæl til den hellige tolerance, som ofrer deres moral og anstændighed til en totalitær ideologi, som hykler godhed og forståelse, og samtidig gør danskerne til fjender.

Det nye menneskesyn, som er importeret af vore gode politikere er ved at løbe ud af kontrol, og i stedet for at tage ansvar, lægger de den danske befolkning for had, – i deres godhed og forståelse for alle andre, end danskerne.

Vi mener at de danske politikere og alle deres medløbere, for længe har set – ikke med det blinde øje, men efter deres mening det korrekte øje, har lyttet til protesterne med deres egne korrekte ører og har lagt deres sjæl i udviklingen, men en sjæl, de har forskrevet til hykleri og løgn. Det samme har mange af vore medsøstre gjort.

Vi sidder nu i en situation, hvor danskere kæmper mod danskere, og kvinder atter engang er kvinde værst.

Men No-kays kvinder opfordrer alle kvinder til at tænke nyt, til at slippe de gamle partiparoler og begynde at tænke som kvinder.

Kvinder! Lad os forene os! Det er os, der kan redde Danmark.”

Klapsalverne efterfølgende ville ingen ende tage, og mange takkede Åse Clausen Bjerg for det gode initiativ. Demonstrationen blev opløst, og vi kunne i opløftet stemning tage toget tilbage til København.

Et par dage efter demonstrationen talte jeg med Åse Clausen Bjerg, som siger til Danskeren:

Anette Ladefoged: *Søndag d. 29. april 2001 ledte du an for en større demonstration i Odense, som blev en stor succes. Tillykke med sejren. Hvad var demonstrationens budskab?*

Åse Clausen Bjerg: Meningen med demonstrationen var at bryde igennem lyd-muren og blive set og taget alvorligt.

A.L.: *Hvor mange deltog i demonstrationen og hvorledes forløb dagen?*

Å.C.B.: Med alle de mennesker, der sad og ventede på os foran rådhuset og med de autonome, eller hvem de var, som var så venlige at deltage i vores demonstration, var vi vel ca 250.

A.L.: *Dele af pressen har gjort flere forsøg på at mistænkeliggøre gruppen bag demonstrationen. Kan du fortælle lidt om dig selv og gruppen No-kay?*

Å.C.B.: Mit udgangspunkt er dels teoretisk, idet jeg er cand.mag. i latin og religionshistorie, hvor den del af islam, som omhandler æresdrab – specielt drab på kvinder – i sin tid gjorde stort indtryk på mig. Senere har jeg arbejdet frivilligt med at hjælpe muslimske piger, som flygter fra volden med at finde et skjulested og en anden identitet.

A.L.: *Det må have været et kæmpe arbejde at arrangere sådan en demonstration. Hvor længe har den været planlagt?*

Å.C.B.: Det mest fantastiske er, at demonstrationen blev arrangeret på mindre end 14 dage og over internettet. Det kunne selvfølgelig ikke have ladet sig gøre uden et godt bagland.

A.L.: *Har I planer om at følge op på succesen og arrangere flere demonstrationer i fremtiden?*

Å.C.B.: Vi har planer om forskellige aktioner, af forskellig art.

A.L.: *Modstanden mod muhamedaniseringen af det danske samfund har jo længe været en mærkesag for såkaldte højregupper. Hvordan har du det med at sådanne grupper har anbefalet Jeres demonstration og at deres medlemmer deltager?*

Å.C.B.: Det tjener til deres ros, at de opfordrer til en demonstration, der går mod vold. Det burde hele venstrefløjens også have bakket op om. Dette her handler jo om noget menneskeretligt og har ikke noget med højre-venstre, syd- nord, op-ned, eller ud-ind at gøre. Det handler om etik.

A.L.: *Du afslutter din tale med ordene "Kvinder! Lad os forene os! Det er os, der kan redde Danmark.". Har du/I nogle konkrete planer i den retning?*

Å.C.B.: På samme måde, som vi lavede en internetgruppe, som kunne sætte denne demonstration i gang, på samme måde vil vi oprette en internet-kvindegruppe. Den er faktisk oprettet med adressen www.geocities.dk/kvinderdk

A.L.: *Tak for interviewet og held og lykke med den fremtidige kamp.*

Godkendt »religiøs« aggression...

Man tror ikke sine egne øjne, når man i Politiken 19-2-2001 læser, at en ydmygt krybende spytstikker af en kirkeminister gerne vil gøre muslimerne »stolte af at have Danmark som hjemland«! Det foregik på et såkaldt dialogmøde på Københavns Rådhus. Muslimerne vil have religiøs ligestilling, kirkegårde med evig gravfred og en kæmpemoske, der kan cementere deres påståede ret til at overtage landet hen ad vejen.

Ministeren gav dem stort set ret, men »ting skal modnes. Mange danskere er måske stadig en anelse uvante med Islam«, som han udtrykte det.

En libanesisk deltager fortalte, at i hans land »ligger moskeer, kirker og synagoger ved siden af hinanden«.

Dertil er at sige, at netop Libanon er det eneste islamiske land, hvori de endnu ligger side om side! Et land, der først i de senere år har fået islamisk flertal, hvilket resulterede i tolv år borgerkrig.

Og så forstår man jo iøvrigt slet ikke, hvorfor han ikke blev i dette åbenbart enormt harmoniske paradis af et land.

Jødedommen og kristendommen har en historisk berettigelse i Mellemøsten, fordi disse religioner var fuldt etablerede i området længe før Islam opstod. Derimod har Islam absolut ingen historisk berettigelse i Danmark eller det øvrige Europa ...

Og i de fleste af de områder i Afrika og Asien, hvor denne såkaldte religion dyrkes, blev den kun udbredt med krig og tvang!

De emigrantgrupper, der bragte denne ørkenreligion herop, hører ikke hjemme her. Islams tilstedeværelse i Danmark er lige så absurd, som hvis de nordiske asaguders dyrkere optrådte frækt, anmassende og krævende i Mellemøstens lande.

Når Danmarks Grundlov ikke godkender lighed for andre religioner med den evangelisk-lutherske kristendom, er det naturligvis fordi den forudsætter, at indvandring af fremmede religioners udøvere ikke kan finde sted. Fordi den kun er ét folks nationale grundlov – og ikke en grundlov for hele klodens befolkning! Vore politikere er de gemeneste landsforrædere og lakajer der overhovedet kan tænkes.

Bent Jacobsen

Rusland i stedet for USA?

USAs udenrigspolitik til fordel for islamisk ekspansion på bekostning af Europa, amerikansk afvisning af østkristne lande, og truende global ensretning under én almægtig supermagt med multikulturelle idealer bør få Vesteuropa til at overveje at søge nye alliancer mod Øst.

Af Peter Neerup Buhl

Den amerikanske overfladiske, banale, selvsikre og – midt i al højteknologien – primitive mentalitets nedtromling af snart sagt alle andre kulturer og selvstændige lande er skarpt blevet hudflettet af Mogens Berendt i bogen *Pax Americana* (1998). Den sødladne og forsimplende pop- og filmkultur er ved at blive også unge vesteuropæeres eneste referenceramme, ligesom oversøde amerikanske læskedrikke og amerikansk "junkfood" længe har nedbrudt dem fysisk. Denne højt besungne "globale kultur" er i sin essens blot en kult for penge, sex og vold, som imidlertid mere end noget andet appellerer til det moderne atomiserede "frigjorte" individ. Amerikaniseringen befordres af massemedier, der til sin rådighed har manipulationsmidler, som Goebbels ikke engang turde drømme om. Målet er en "McWorld", der modsiger de europæiske nationers og deres specifikke kulturs fortsatte eksistens.

Hertil kommer USAs politiske dagsorden, der grundlæggende adskiller sig fra europæernes, ikke mindst fordi vor historieopfattelse er tragisk, grundet 1000 års erfaringer. Den amerikanske er optimistisk, idet man hidtil har været usårlig og har lært at se sig selv som uovervindelig. Optimismen viser sig også i holdningen til den multikulturelle utopi, der nu søges indført overalt som erstatning for den europæiske nationalstatsmodel. Det er ikke tilfældigt, at det herhjemme er De Radikale, der nu varmest taler for fortsat amerikansk engagement i Europa, jvf. Jørgen Estrups nylige bog. Vi bør vist alt i alt se os om efter en ny allieret i verdensmagternes kamp.

Russisk dygtighed og patriotisme

En af Frankrigs ledende Ruslandseksperter med mange års førstehåndserfaring, Victor Loupan, kritiserer i sin bog om "Den russiske udfordring", *Le défi russe* (Éditions des Syrtes, 2000), den herskende vestlige opfattelse af russerne som et nærmest genetisk åndsformørket folk, der er ude af stand til at overtage Vestens "gode manerer". I realiteten er russerne et af de bedst uddannede folk på kloden. Deres dygtighed kom allerede

som en overraskelse for Tyskland, der efter at have taget dem på sengen i 1941 i løbet af kort tid stod over for en mere avanceret krigsmaskine end deres egen, med bedre køretøjer og fly og ikke mindst "stalinorglet". Den russiske dygtighed i krisetid slår nu atter igennem, idet landet langsomt men sikkert er i færd med at overvinde de socialistiske forårsagede elendigheder: Såvel den lette som den svære industri har i de seneste par år oplevet en årlig vækst på 20-25%, fødevareindustrien en vækst på 10-15%, medicinalindustrien voksede med over 30% i år 2000, og bogproduktionen steg med godt 22% samme år.

Hertil kommer, at russerne er langt mere skeptiske over for massemediernes budskaber end vi i Vesten – belært af generationers åbenlys løgn under kommunismen. Også russiske intellektuelle er en erfaring rigere end Vestens intellektuelle, som deres russiske kolleger foragter for deres svigt over for totalitarismen. De russiske intellektuelle har generelt befriet sig fra universalismens illusioner, langt de fleste er kristent-nationale. De afviser de vestlige modeller og deres "demokratiske" plagiatorer, hvilket imidlertid ikke betyder, at de afviser demokratiet som sådant. Den russiske kirke betragter med rette afvisning af "perverse modeller importeret udefra" som et tegn på folkets "høje åndelige kultur". Samme tendens ses i kulturlivet, hvor flere russere ser fx en gammel russisk film fra sovjettiden end en moderne amerikansk.

Vilje til nationalt forsvar

I Tjetjenien-konflikten har vi ifølge Loupan alt for meget ignoreret det religiøse aspekt af kampen. Terrorist-oprørene påberåber sig den islamistiske wahabisme, som er kendt for at være statsideologi i Saudiarabien. Størstedelen af den menige befolkning synes loyal mod Rusland. Den tager afstand fra de ideologiske udskejelser, hvorfor den russiske nedkæmpning af bandituvæsenet nok skal lykkes, hvis de bare får ro til at fuldende den. Russerne forstår indsatsen, hvorfor de folkelige protester, der var mod den første Tjetjenien-krig, da også i alt væsentligt er udeblevet under den seneste. De tjetjenske terroristers mest konsekvente

støtte var sigende nok den amerikanske *Radio Liberty*, der døgnet rundt udsendte propaganda for islamisterne. Disses grusomheder blev omtalt i sidste nummer af *Danskeren*. Vestens moralisme over for Rusland er altså malplaceret, ikke mindst når man også tænker på 1999-bombardementet af Jugoslavien, der krævede flere ofre end Milosevics "udrensning". Og når man tænker på, at da daværende udenrigsminister Albright i juli 1999 i tv-programmet *Sixty Minutes* blev spurgt, om de 500.000 irakiske børn, der angiveligt er døde som følge af USAs sanktioner, var det hele værd, svarede hun blot: "Det var det værd!" (Den vestlige moralisering i Tjetjenien-sagen må også relativiseres af et historisk perspektiv, jvf. Mogens Berendts liste over de 62 amerikanske interventioner i 1900-tallet. Fx kostede den i Filippinerne 1898-1910 mindst 600.000 indfødte livet).

Under den nye russiske administration, der ikke som Jeltsins er nervøs for ikke at tilfredsstille amerikanerne, er der en magtfuld fløj, som vil gøre næsten alt for at få en udenrigs- og forsvarspolitik sammen med Vesteuropa. En politik, der tager hensyn til såvel Europas som Ruslands interesser. Loupan mener, at de nationale protestholdninger mod globaliseringen og USAs énverden projekt, som ses i bl.a. Danmark, Østrig og Italien, men også i Frankrig og Tyskland, vil føre til en stadig større erkendelse af et interessefællesskab med Rusland. Netop her rammer den "russiske idé", hvis syntese af det nationale og det universelle allerede smukt blev formuleret af Dostojefski, i plet for vore ønsker: Ikke mindst for den eksplicit kristne Vladimir Putin vil den russiske idé også i sin moderne udgave med hans egne ord forme sig som en "organisk forening af universelle menneskelige værdier og rigdommen i folkenes traditioner". Altså stik imod den amerikanske tendens til global homogenisering ud fra eget "kulturelle" mindstemål.

At vi endelig i valget af allieret ikke må føle os forpligtet over for amerikanerne, fordi de "frelste Europa i to verdenskrige", forstås, når de langt flere russiske ofre i Den store Fædrelandskrig 1941-45 kommes i hu. De såkaldte kommunister

kæmpede da paradoksalt nok for fædrelandet, mens Roosevelts mål var en ny anational verdensorden, som amerikansk idealisme har brændt for siden. Hvis tredieverdens-koloniseringen hos os får lov til at konsolideres, kunne man have ønsket, at vi 1945-89 alligevel havde været under Sovjets ægide og således i dag var fri for både den ene og den anden ideologi og for muslimsk masse-tilstedeværelse, langt det mest truende fænomen i Vestens nyere historie.

Bolværk mod islam

USA har ikke som Rusland lang erfaring med det problematiske ved islam som civilisation. Samuel Huntington bemærker, at nogle vesterlændinge, som fx forhv. præsident Clinton, mener, "at Vesten ikke har nogen problemer med islam, men kun med de voldelige islamiske ekstremister. 1400 års historie demonstrerer det modsatte." Det er vel at mærke kun Europas og Ruslands historie, der viser dette. Russerne blev befriet fra 300 års muslimsk besættelse i 1542 af Ivan den Grusomme, som da erklærede, at "islam kommer aldrig tilbage til Rusland". Alligevel blev Moskva dog i 1571 erobret, plyndret og nedbrændt af de muslimske tatarer. Russernes skæbnetunge oplevelser med islam er på dansk dokumenteret i Peter Dalhoff-Nielsens bog *Moskva kontra Islam* (1991).

I vor tid var det Ruslands konflikt med Afghanistan, som med Huntingtons ord blev den "første store civilisationskrig" mellem muslimer og europæere i det 20. århundrede. Afghanistan var i 1970'erne den samme terrorist- og smuglerrede til ulempe for Rusland, som Tjetjenien er i dag, hvorfor ingen af de russiske felttog har været uprovokerede. Det var også i forbindelse med konflikten i Afghanistan, at USA indledte sin ulyksalige støtte til islamistiske kræfter. De mest antivestlige grupper under ledelse af bl.a. Osama bin Laden blev støttet i deres Hellige Krig mod russerne, og det er den styrke, som mujahedinerne fik under disse år med vestlig støtte, som de siden har bygget videre på i Algeriet, Bosnien, Egypten og andre steder. De ledende militante islamister er de fleste steder "afghanere" trænet af CIA.

Det var vel at mærke ikke kun Sovjet/Rusland, der kæmpede ud fra geopolitiske interesser. Bag USAs nuværende støtte til de centralasiatiske islamiststater ligger fundamentalt ønsket om at få herredømme over de rige olieforekomster i området og forsyningslinierne derfra. General Alexander Lebed bekræfter, at "konflikten i Tjetjenien svarer til de amerikanske og tyrkiske interesser", og at

Tyrkiet har anstiftet konflikten for at umuliggøre råstoftransport på russiske betingelser. Politisk søges drevet en kile ind mellem randstaterne og Rusland, som af USA ønskes isoleret, også fra Vesteuropa. Dermed regner USA med under sig at kunne forene Vesten, Afrika og den islamiske verden i et globalt hegemoni. Som det hedder i den amerikanske *Defence Planning Guidance*: "Vor status af eneste supermagt bør foreviges af en tilstrækkelig miltærmagt, der kan afskrække en hvilken som helst nation eller gruppe af nationer fra at udfordre USAs overherredømme og at true den etablerede økonomiske og politiske orden."

Den franske general Pierre-Marie Gallois mener, at amerikanerne for at bevare overherredømmet bl.a. støtter islamisterne for at holde den arabiske verden nede i uro og underudvikling.

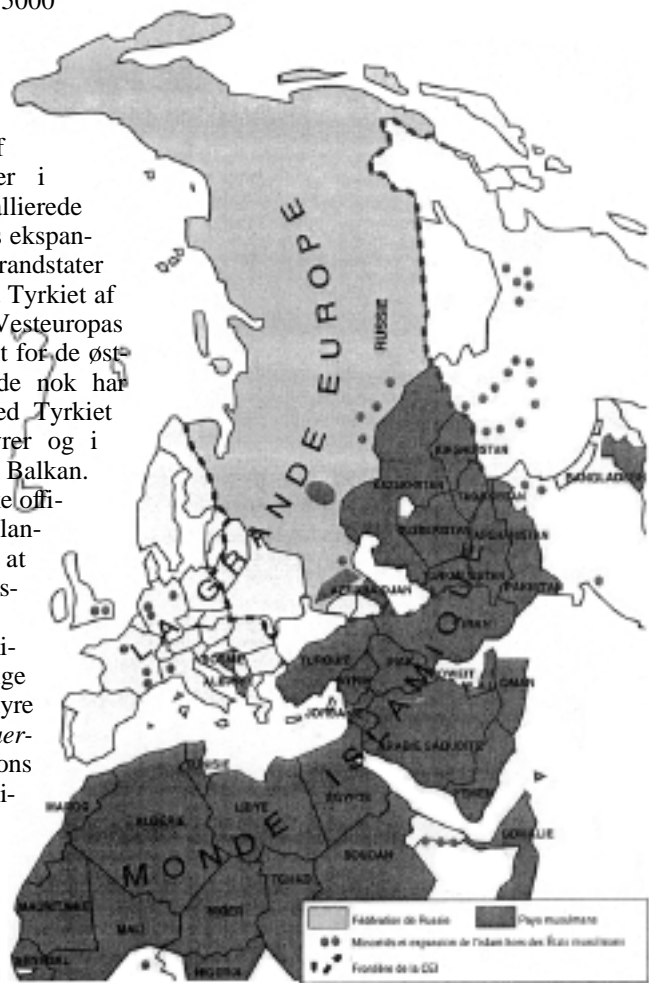
USA-femtekolonne

Den aktuelle opvågning af islam i Ruslands asiatiske randstater antydes af, at antallet af moskeer i Tadjikistan i løbet af få år er vokset fra 17 til 2870, i Daghestan fra 30 i 1988 til over 5000 i 1994, osv. (Antallet af kristne kirker i fx Tadjikistan er forblevet nede på 19 i samme periode). USA støtter oprettelse af antirusiske islamregimer i Asien, og det er USAs allierede Tyrkiet, der støtter islams ekspansion i de tyrkisktalende randstater mod øst, samtidig med at Tyrkiet af USA søges indsat som Vesteuropas naturlige allierede i stedet for de øst-kristne lande. Betegnende nok har Azerbaidjan sammen med Tyrkiet deltaget i NATO-manøvrer og i "Partnerskab for Fred" på Balkan. Tusinder af azerbaidjanske officerer uddannes i NATO-landet Tyrkiet, efter alt at dømme primært i at massakrere kurdere.

USA støtter også Tyrkiets indtræden i EU. Ifølge Alexandre Del Valles uhyre veldokumenterede bog *Guerres contre l'Europe* (Éditions des Syrtes, 2000) er Tyrkiets primære mål med indtræden i den Europæiske Union en generobring af Balkan-området, som gik tabt med det Osmanniske Rige. Tyrkiet tilhører ikke den europæiske civilisation; trods "sekularisering"

forbliver identifikationen mellem "tyrk" og "muslim" ifølge deres egen selvforståelse total. Bernard Lewis oplyser, at ordet "tyrk" kun bruges om muslimer. Ungtyrkernes "sekulære" revolution forhindrede dem ikke i at føre Hellig Krig mod armenierne, og Tyrkiet brugte sigende islamisk solidaritet som påskud for at invadere Cypern.

USAs motiv til at presse på for Tyrkiets optagelse i EU er tilsyneladende at lamme Vesteuropas selvstændige beslutningskraft og at oversvømme "Fæstning Europa" med underkvalificeret anatolsk arbejdskraft for at destabilisere det europæiske arbejdsmarked, socialsystem og sundhedsvæsen til fordel for amerikanske produkter. Perspektiverne for Europa ved USAs projekt forstås i al deres gru ved oplysningen om, at der ud over de 70 mio. tyrkere er yderligere 100 mio. tyrkisktalende i de russiske sydrandstater, som vil banke på Vesteuropas dør, efterhånden som den planlagte union mellem de tyrkisk-talende stater skrider frem. Som det hedder i de bosniske muslimers avis *Preporod*: "Europa ser i Tyrkiet et land, som

"Storeuropa" over for den islamiske verden (farvet mørk). Kilde: Del Valle 2000 s. 411.

vil tælle 200 mio. indbyggere. Om ti år vil hver anden europæer være muslim. Den høje fertilitet hos de muslimske folk, den økonomiske migration af muslimer mod Europa, den lave europæiske fødselsrate samt omvendelser til islam er blandt de kendsgerninger som Europa, hvad enten det vil eller ej, må indrømme..."

Tyrkiets præsident 1989-93 Turgut Özal havde deisen, at "det 21. århundrede vil blive tyrkisk". Dette burde dog nok udvides til: Tyrkisk-amerikansk.

"Islamerika"

USAs islamkurs, der berettiger det til betegnelsen "Islamerika", fremgår også af, at ledende amerikanske politikere, såvel demokrater som republikanere, har vist sig som fanatisk ensidige lobbyister mod serberne på Balkan, hvis historie er blevet vendt på hovedet i mediernes fremstilling. Forvrængningen af de aktuelle begivenheder har ikke mindst fundet sted ved, at en enhed under CIA, *Eagle*, systematisk har opkøbt reportager og billeder fra tusinder af journalister, så de fleste ufordelagtige reportager om muslimer er blevet forhindret. Samuel Huntington fastslår, at mediebilledet af Balkans muslimer er blevet til en "positiv stereotyp" uden virkelighedsforbindelse. Han sammenligner Vestens holdning til muslimernes kamp med holdningen til den antifascistiske

kamp under den Spanske Borgerkrig, hvor idealister også lod sig misbruge. Amerikanernes holdning forklarer han med, at de "elsker ideen om multikulturelle lande". Hertil kommer en vis dårlig samvittighed over støtten til Israel, som de ønsker at kompensere for ved at vende det blinde øje til arabisk/muslimske urmeligheder. Mange amerikanere har dog erkendt det farlige i USAs taktik med at støtte de østkristnes fjender, som også er vore. Således udtrykte den amerikanske oberst Harry Summers i 1998 bekymring over hans lands valg af partnere: "I Kosovo optræder USA som forsvarer for ultra-fundamentalistiske terrorister, der dog er vore dødsfjender."

Euroasiatisk samling

I sin bog *La suprasociété globale et la Russie* (Éditions L'Age d'Homme, 2000) viser den kendte russiske dissident Alexandre Zinoviev, hvordan amerikanernes ønsker har sat ikke blot den udenrigspolitiske, men også den indenrigspolitiske dagsorden for Rusland. Man skal på alle måder overtage den amerikanske samfundsmodel for at vinde nåde for "Den eneste Supermagt". Efter Zinovievs mening er menneskeheden under det amerikanske overherredømme gået ind i den "post-demokratiske æra", hvor en ny krigersk totalitarisme truer bag humanite-

tens, demokratiets og menneskerettighedernes facade. Når fx USA/NATOs håndlanger Bernard Kouchner i 1999 erklærede, at "Europa er født i Pristina... Menneskerettighedernes og broderskabets Europa, som vi elsker", udtrykker han blot den naive europæiske idealisme, der støtter USAs islam-åbne transatlantiske projekt på bekostning af euro-asiatisk samling mod truslen fra syd.

For den islamiske verden er den eksistentielle fjende én: *Kufru millatun wahida* ("vantroen er én nation"). USAs (desværre også Huntingtons) afvisning af den ortodoks-kristne civilisation spalter imidlertid dem, der burde stå sammen, til fordel for kortsigtede og tvivlsomme økonomisk-politiske gevinster for USA og en naiv vestlig menneskeretsideologi. Som Del Valle viser, er forskellen mellem den østkristne og den katolske civilisation dog mindre end forskellen mellem den katolske og den protestantiske. I forhold til de skel, der ellers er i verden, er vor udelukkelse af de ortodokse ganske irrationel. Hvis USA ikke vil have dem med og tvinger Europa til at vælge, bør der i lyset af de ovenfor gennemgåede kendsgerninger næppe være tvivl om, at vi står foran udskiftning af hovedallieret. USA bliver derved vel at mærke ikke vor fjende, men blot en konkurrent, hvis mål til dels modsiges vore egne.

Brevkassen

Journalist Birte Frandsen i Taastrup har skrevet til undervisningsministeren og gjort opmærksom på de fanatiske bøger, der bruges i koranskoler. Ministeren erklærede sig i sit svar af 23. februar enig i, "at det er et alvorligt problem, når børn og unge påvirkes så kraftigt og ensidigt, uanset om det er påvirkning af religiøs, politisk eller anden ideologisk karakter. Jeg har ingen muligheder for at undersøge eller gribe ind overfor undervisningsmaterialer eller lignende, der anvendes i f.eks. koranskoler, der jo ligger helt uden for Undervisningsministeriets regi. Jeg mener heller ikke, det ville være en tilfredsstillende situation, hvis landets regering kunne gribe ind i privat religionsundervisning." Bestræbelsen måtte efter ministerens opfattelse "være den, at give alle børn og unge en så bred og demokratisk funderet ballast i det ordinære uddannel-

sessystem, at de har mulighed for at anlægge et mere nuanceret syn på deres omgivelser end det, der blandt andet refereres i Naser Khaders bog, og det er derfor også der, jeg vælger at lægge min indsats. Med venlig hilsen, Margrethe Vestager."

Birte Frandsen gjorde også opmærksom på koranskole-problemet over for Uffe Østergaard, lederen af Holocaust-centret. Han indså angiveligt problemet og ville gerne finde en tolk, der kunne oversætte de uheldige bøger og skrifter – når Frandsen vel at mærke først lige havde været ude og samle dem ind!

Birte Frandsen kommenterede med rette: "Hvorledes kan landets undervisningsminister, Uffe Østergaard, dokumentationscentre og bestemmende instanser i øvrigt helt se gennem fingre med racistiske skolebøger og påvirkninger af skolebørn, der i den grad fylder eleverne

med had, så de ligefrem ytrer vilje til at brænde folk? Der synes at råde en utrolig virkelighedsflugt, berøringsangst og dobbeltmoral på bjerget."

Ja, hvis det havde været dansk "højrenationalistisk" litteratur, der anvendtes som undervisningsmateriale, havde evnen til at agere nok vist sig forbavsende stor!

Fra Aalborg beretter et medlem, at Nordjyske Stiftstidende kører en "sirupsdrirende kampagne" for integration af fremmede. Samtidig synes der næsten at være lukket af for kritik af masseindvandringen: "Jeg har selv sendt masser af forslag til dets 'Synspunktet' siden december, men jeg kunne jo blot have været uheldig. Imidlertid er det mit indtryk, at der er sket en opstramning – aftalt eller ej i chefredaktør-kredse – indenfor hele pressen gennem de seneste måneder. Nøje læsning af adskillige avisers debatsider dagligt på Det nordjyske Landsbibliotek fortæller mig det. Jeg tror simpelthen ikke på, at så få skriver indvandringskritisk! Jeg er overbevist om, at der foretages en temmelig skrap censur – nærmest som under besættelsen."

Den indre sukkergris

De såkaldte humanister har travlt med at udpege den "indre svinehund" hos modstandere af masseindvandringen. Det er rigtignok også let at pege på talrige konkrete ulykkelige skæbner, der bliver den direkte følge af en restriktiv dansk og europæisk fremmedpolitik. Langt sværere er det for modparten at fremholde konkrete ofre for de humanitæres politik, fordi ulemperne ved deres politiske prioritering mere er strukturel og betyder en generelt dårligere behandling af svage danskere og af nødlidende i de fremmedes hjemlande. Mens det er let at vise, at netop den eller den afviste flygtning blev dræbt i sit hjemland, er det langt sværere at dokumentere, at præcis den eller den danske hjerte- eller kræftpatient døde, netop fordi ressourcerne blev brugt på fremmede i stedet for på danskeres skrigende behov. Det er også langt nemmere at blære sig over de tusinder, man kan redde på et dansk asylcenter, end de millioner, man kan holde i live på hjemlandets traditionelt lave niveau ved at sende asylcenterbevillingen til Afrika. De elendige hjemme var ellers døde i stilhed, mens asylsøgerne grædende havde stået i lufthavnen foran snurrende tv-kameraer.

Men ved at bruge ressourcerne på enkelte konkrete fremmede her er "humanisterne" sikret god samvittighed og personlige takkebreve. Overalt formår de tilsyne-

ladende at forkludre bestræbelserne for et bedst muligt liv for flest muligt på langt sigt til fordel for kortsigtet følelsespropaganda for at markedsføre sig som moralsk elite. Humanisterne er som regel ganske indsigtsløse og udygtige i et hvilket som helst bestemt fag, men de forstår at jonglere med ord og begreber på en suggestivt overbevisende facon. En karakteristisk sag: I marts sammenlignede Politiken-kommentatoren Carsten Jensen – der som de typiske moderne tilsyneladende polyhistorer formår at pakke troværdigt ind, at han ved intet om alt – Novo Nordisks kamp for sine patentrettigheder til AIDS-medicin i Sydafrika med nazisternes holocaust.

Ligesom i fremmedpolitikken ude af stand til at se de længere perspektiver i en angiveligt "god" sag fremføres her de indsigtsløses typiske våben af i dag: Modpartens standpunkt reduceres ad Hitler til uden blik for virkelighedens kompleksitet. Hollywood-agtigt opdeles aktørerne i ensidigt gode og onde uden at huske på, at selv helten oftest må gøre meget ubehageligt uden at ryste på hånden, hvis byen skal frelles.

Humanisternes appel til "den indre sukkergris" har kort sagt i større perspektiv langt mere reel inhuman effekt end de fremmedskeptiskes appel til "den indre svinehund". Den førstnævnte kan lige så

vel volde de fleste skade, som den sidstnævnte kan instrumentaliseres til almen-nyttige formål. Politik praktiseret på grundlag af nævnte sukkergris degenererer til symbolhandlinger, som er tilfreds med at hjælpe få, når blot det er synligt, men som direkte foragter den politik, der af og til må ofre nogle få for at fastholde en linie, der mere skjult er til gavn og frelse for langt flere. Og hvis man skal vove at dømme om den egentlige drivkraft i repræsentanterne for det "humanitære" – hvilken dom de jo selv aldrig tøver med at fælde over deres modpart -, synes deres intolerante selvretfærdighed at antyde, at følelsen af selvgodhed oftest betyder mere end deres handlingers resultat. Afstumpetheden hos de af den indre sukkergris ramte står så vist ikke tilbage for de værste svinehunds-ramte. Præferencen for søde sager i politik er lige så usund for sjælen, som slik er for kroppen.

Desværre er vi født med en trang til det "gode", der er lige så umættelig som vor fysiologiske trang til at indtage sødt. Hvis politikere og meningsmagere serverer i ubegrænset omfang, vil de fleste per instinkt ukritisk labbe den klæbrige åndelige føde i sig. Man får ved det uappetitelige scenarie mest af alt lyst til at udbrøde: Gid de må kvæles i det!

P.N.B.

“Forbrydelser mod menneskeheden”

De jugoslaviske myndigheder har arresteret den afgåede præsident Slobodan Milosevic. Han anklages for magtmisbrug og korruption.

NATO-landenes regeringsledere glæder sig over arrestationen og forlanger, ligesom anklageren ved FN's såkaldte krigsforbryderdomstol i Haag, den tidligere præsident udleveret til denne 'domstol', som har sigtet ham for intet mindre end 'forbrydelser mod menneskeheden'.

Når de store flommede ord skrælles fra, så sigtes Milosevic i realiteten for at have forsøgt at standse etniske udrensninger i provinsen Kosovo.

I 1970'erne og 1980'erne misbrugte Kosovos selvstyregovernment selvstyret til at chikanere titusinder af serbere og andre ikke-muhamedanere ud af provinsen.

Man ønskede et etnisk rent Kosovo, som senere skulle indgå i et Stor-Albanien.

I 1988 vandt Milosevic alle serberes hjerte, da han – kort efter at selvstyrepolitikerne havde pryglet løs på serbiske demonstranter - udtalte: Ingen skal længere slå på jer! Året efter fratog han – med god grund – provinsen dens selvstyre.

Desværre kunne han ikke holde sit løfte.

Muhamedanske lande forlangte nemlig, at USA skulle intervenere, og USA gør normalt, hvad de lande, som sidder på verdens oliereserver, forlanger.

Det endte, som vi alle ved, med, at de kristne serbere blev bombet ud af Kosovo.

Siden har de muhamedanske albanerne kunnet genoptage deres etniske udrens-

ning, mens store NATO-styrker har set passivt til. I dag har albanerne reelt nået deres foreløbige mål: et etnisk rent albansk Kosovo.

Havde NATO ikke blandet sig, havde Kosovo stadig den dag i dag været multietnisk!

Det er muligt, at Milosevic har misbrugt sin magt. Det er der næppe mange magthavere, som kan sige sig fri for at have gjort.

Men krigsforbryder er han ikke!

Hans påståede 'forbrydelse mod menneskeheden' består i, at han har været at sætte sig op mod muhamedanernes overmenneske mentalitet. At det er en forbrydelse, ved vi kun alt for godt fra vort eget skændede fædreland.

H.V.

Holger Danske

i sagn og tro, og som nationalhelt

Af Johnny Lindholm Hansen
Mortensen

I denne artikel vil jeg sysselsætte mig med den nok for mange kendte Holger Danske.

I førstningen stammer han vel fra det franske Rolandskvad (hvori han dog kun spiller en birolle); heri nævnes han *Olger le Danois*. Et andet fransk epos haves, som har vor Holger som hovedperson, og tillægger ham forskellige storværker. Efterhånden har disse historier fundet vej til Danmark, og derved har vi grundlaget for vor sagnkreds om Holger Danske

Jeg har nyttet nogle folkeviser, der drejer sig om vor nationalhelt; disse folkeviser bundes dog nok efter al sandsynlighed på de frankiske historier, men er alligevel til-dannede så meget efter hjemlig tradition, så at jeg mener at de sagtens kan medtages.

Ellers grunder denne artikel sig kun på de danske sagn om Holger. De små sagn, der har levet på folkemunde omkring i landet, vidner nemlig om noget der er meget ældre end Holger – de viser den danske folkekarakter! Blot er Holger, viser det sig, den nyere klædedragt. Hvem der forhen var i samme sted, har det ikke været mig muligt at fremdrage; men hele sagnets vandrehistorie gør Holger til en oplagt modetype.

Men netop det, at Holger er en slags maske, viser at sagnenes grund er dybt forankret i vor folkesjæl.

Holger på Kronborg

Havluften er frisk og salt; en let vind får håret til at bølge smukt. Vågerne slår i deres stille takt mod bådens side, medens den langsommeligt skærer sig frem.

Ret forude øjnes et slot, en borg! Kanoerne står truende foran det og vogter. Navnet er Kronborg, og det udgjorde, sammen med Helsingborg, den gamle Øresundspport.

Nøje sammenkædet med Kronborg er et gammelt nationalt sagn. Det er sagnet om

Holger Danske. Således er det blevet fortalt:

I lange tider havde man hørt våbengny nede i de underjordiske hvælvinger under Kronborg fæstning, men ingen turde gå derned. Så gav man en dødsdømt slave løfte om livet, hvis han ville stige ned i de underste gange og se efter, hvad det var. Han gik og kom gennem en stor jerndør ind i en hvælving, hvor stålkædte kæmper sad om et mægtigt stenbord, idet de hvilede deres hoveder på de korslagte arme. Holger Danske, som sad for bordenden, rejste sig op. Og idet han løftede hovedet, revnede stenbordet, hvori hans skæg var vokset fast. "Ræk mig din hånd," sagde han til slaven. Denne vovede ikke at give ham hånden, men rakte ham en jernstang, som Holger knugede, så hans fingre sad kendt i den. "Hils din herre," sagde Holger Danske, "og sig, at når tid er, skal vi komme af os selv."

Selvom sagnet vel mest er kendt ved sin sammenhæng med Kronborg, så er det ikke synderligt knyttet til netop Kronborg.

Adskillige steder er det optegnet omkring i landet; dog sidder han normalt i en høj. Historien er så, at en bonde har mark hvorpå denne høj ligger. Ovenpå højen ligger der nogle sten, som er i vejen under markarbejdet. Han sender så gerne fire karle ud for at fjerne stenene; dernæst ser de med rædsel at der sidder en kæmpe i højen, og således fortsættes med Holgers, "Ræk mig din hånd..."

Et væsentligt tillæg i mange optegnelser er dette: Holger Danske skal sidde under en bakke og sove.

Imidlertid skal *tyrken*¹ komme til landet, og påføre det megen kamp. Da vil han først komme frem, når der ikke er flere danske tilbage end at de kan side omkring et tøndebånd og få mad. Mange kampe skal da kæmpes, og "den sidste sejr skal vindes af halvfjersårs² mænd og tolvårs drenge", for der vil ikke være flere tilbage.

Det er hvad vi kan kalde grundsagnet om Holger Danske; det er bag denne maske langt størstedelen kender og har kendt ham.

Holgers ophav

Det siges at han var på størrelse med en etårig dreng da han blev født, og at der skulle hele to ammer til at opføde ham.

Han blev født på Holger Danskes høj.

Efterhånden voksede han til og nåede voksen alder og størrelse: 12 fod høj (hvilket svarer til omtrent 3,76m). At han

havde en ganske ærværdig højde, vidner dette sagn også om: *Holger Danske var engang i Bagsværd. Her ville han lade en ny klædning skære til sig selv, og han sendte derfor bud efter tolv skræddere. Han var imidlertid så stor, at de måtte sætte stiger op til hans ryg og skuldre, da de skulle tage mål. De målte og målte, men da den, der stod øverst på stigen, ville klippe et mærke i målet, kom han til at kilde Holger Danske bag øret med saksen. Holger mente, at det var en loppe og greb sig til øret, hvorved han uforvarende kom til at knuse den stakkels skrædder mellem fingrene.*

I øvrigt kan det nævnes, at han havde et stort hvidt skæg, og et rødt skjold.

Hans liv og storværker

Stærk Didrik af Berneland ville have Jylland i vold, og æggede sine atten brødre, som hver havde tolv sønner. Også tog han sine søstresønner med; de var tolv for hver af de femten søstre, foruden den sidste, som havde tretten sønner. Et sælsomt syn, da de alle trådte sammen ved Bern, "de syntes over bøgetoppe!"

Således bærer³ denne fortælling, som er os overleveret i folkevisen, "Holger Danske og stærk Didrik".

Een mærkværdig ting er der dog ved denne vise, idet den nævner Holger som en konge: *Vi har hørt om kong Holger Dansk, | han bor i Nørrejylland.* Men i virkeligheden nødes det ikke at være så modsigende endda. I gammel tid så man nemlig kongen som repræsentant for folket, som dets symbol, og det er netop hvad Holger er i denne vise – personifice-

ringen af det danske folk! Denne hans funktion vil vi i øvrigt vende tilbage til senere i artiklen.

De to mægtige hære stod vrede og skulede til hinanden "alt på den sorte hede", "Men striden den stander for norden under Jylland."

Kampen stod på i hele tre dage, og der var stort mandefald – flest hos sakserne.

Det ender da også med at de må fly tilbage til Berneland; og Holger værner således sit land.

En anden gang høres det at han er fangentagen af kongen af Ungerland (Ungarn). Som han nu ligger der i fangekælderen, i fast femten år, kommer en kæmpe ved navn Burmand og bejler til kongens datter. Kongedatteren er allerede lovet til Karl, men det lader Burmand hånt om.

Derfor render kongedatteren til fangekælderen, og spørger efter *Olgerr Danske*. I enden får hun ham overtalt til at *ride hanom Burmand imuod*. Det møde ender selvsagt med Holgers sejr, som det siges, *Holger Danske hand wand sieer aff Burmand*.

Det fortælles også at Holger engang var inde på en kro. Men ikke lang tid derefter kom hans fjende; og inden denne gik ind, så han Holgers hest. Straks gik han over og skar ørene af den, og gik ind. Da han kom ind, gik han over til Holger og sagde: "Det er da skrækkeligt, så stærk en storm det er, den har endogså blæst ørene af din hest." – "Det var da underligt," sagde Holger, "det må jeg ud og se." Da han kom ud, så han ganske rigtigt at hans hest manglede ørene, men han kendte også straks at de var skårne af. Han tog da sin egen kniv og skar modstanderens hest således, at munden nåede til ørene. Så gik han ind igen og sagde: "Det må du sige, at ørene blæste af min hest, men din er så forundret og glad derover, at munden går op til begge dens øren."

Flere frasagn er der ikke at fortælle fra folkets munde om den gamle Holger Danske. End ikke kender vi sagnet om hans endelig – dog hører vi noget dunkel tale om at han skulle være faldet i et slag, hvor han kæmpede på den højre fløj; hans høj skulle ligge nær ved valpladsen; således følges sagnene om denne store kamp med sagnene om hans højfærd, om end ikke i nært så stort tal.

Efter Holgers død

Efter Holgers død blev han højlagt. I hvilken høj hersker der stor tvivl, ja, om han end blev højlagt.

I overtal er fortællingerne om hans højlægning⁴; han blev ført i den på gammel kongelig vis, med sin hest, for man kan høre den løbe frem og tilbage i højen når man går der forbi. Når man står ved den

ene ende, kan man høre den i den modsatte side, og går man derhen, kan man høre den hvor man før stod.

Lushøj, hvor han blandt andet skal være gravlagt, er omgivet en rad sten. Ved denne rad er der det gådefulde, at to mennesker ikke kan tælle stenedes antal og få det samme.

I denne høj fandt man engang Holgers sværd; de forsøgte at bjerger det, men måtte bruge seks eller tolv heste til at få det kørt til gården. Der havde de det ellers kun een nat før det blev dem for meget; der var nemlig sådan larm og postyr, at ingen på hele gården kunne sove. Dagen efter kørte de sværdet ud hvor de tog det, og lagde det i højen igen. Da var det også meget lettere, for nu kunne to heste nemlig med lethed trække det. Det siges, at det sværd skal Holger bruge i den sidste kamp. Men det sværd var også et stort sværd, for folkevisen siger: *thuo alene bred och VII allhne lang*. (1,255 m bredt og 4,394 m langt).

Men inden Holger endnu stiger op for at kæmpe for Danmark, skal han komme fra en skade: *I det træ i Viborg sø skal der komme en skade og bygge rede, og fra det æg skal Holger Danske udstamme*.

På samme vis vil hans hest komme, for en fugl vil komme og bygge rede i den torn, som skal vokse op i Skanderborg sø; den lægger tre æg, som vil give tre heste. Den ene af dem skal blive Holger Danskes.

Mange af sagnene viser sig at dreje om Viborg som det sidste store valsted, hvilket kunne tyde på området som udgangspunkt for sagnene. Men i den sag kan intet sikkert på nuværende tidspunkt siges.

Holger en nationalhelt

Jeg sagde tidligere, at Holger var en nationalhelt. I det ligger også, at han på en eller anden vis må knyttes til hele vor karakter, den danske folkekarakter.

Før sagde jeg, at han i visen om stærk Didrik var et *symbol* på det danske folk. Nu kan visens oprindelsestid ikke fastsættes, men sikkert er det, at den hører med til nogen af de ældste viser vi overhovedet har, og dermed har tyskerne udgjort en ikke lille fare for lillebror Danmark som sådan. Det er måske rørelsesgrundlaget for at en skjald netop har valgt en tysk kæmpe (der repræsenterer det tyske folk); som tidligere sagt, var kongen i tidligere tider symbolet på folket, *derfor* gøres Holger i denne vise til konge af Nørrejylland.

Med en ikke talstærk hær overvinder han den netop talstærke tyske hær, som flyer. Han viste en udholdenhed, når det endelig gjaldt, hvilket ifølge Gudmund Schütte (*Dansk Folkekarakter*), skulle være en af de karakteregenskaber som vi

danske skulle eje. Som eksempel på en kamp mod en overmagt (vel i lidt overført forstand) kan sagnet om kong Rolv Krake fremdrages.

Kong Rolv er med sine kæmper i sin stedfader Adisls hal, og Adisl spørger hvilken af alle dyder Rolv sætter højest. "Tålmod" svarer Rolv. Da han skal vise ordholdenhed, bliver han sat op ad den hede ild, og må stå der. En terne kaster et tøndelåg på ilden, fordi hun ser hvor varmt det må være; men Rolv fortrækker ikke en mine. Til sidst kaster han sit skjold på ilden, og hopper over medens han siger: *den flyr ej ilden, som over den hopper!* Derfor høstede han meget hæder.

På samme vis forholder det sig med Holger mod Didrik og hans kæmper. Trods det at den danske hær ikke har noget nær størrelsen af Didrik kæmpernes hær på attentusinde, kæmper de ufortrødent. De holder ved i tre dage, og enden bliver at tyskerne vender sig og flyr.

Et andet nationalsagn vi kan fremdrage til sammenligning med vore Holgersagn, er sagnet om Uffe hin Spage⁵. Før fortaltes om det danske tålmod i fremadrettet form, i kamp for landet. I dette sagn komme tålmodet til udtryk i en tyngende form, tålmodet bliver til træghed. Først i elvte time vågner han og redder landet.

Således forholder det sig også med gamle Holger; først *når der ikke er flere danske tilbage end at de kan side omkring et tøndebånd og få mad* vil han drage i kamp for os, og redde os!

Tager vi nu Uffes fader, Vermund den Viise eller Gamle (som ifølge Gudmund Schütte: *Sønderjylland kalder*, i det gamle sprog skulle have omtrent samme betydning) giver han os følgende to karaktertræk: den danske blindhed og den danske selvmistillid.

For at bøjse med det første, den danske blindhed, så er den let at se hos Holger, for i alle tilfælde knuser han enten en jernstang eller en greb i den tro at det er den pågældendes hånd. Et tilfælde har jeg kunnet finde, hvor han ikke knuser en jernstang eller lignende i samme situation, men der rækkes han heller ikke denne.

Det senere nævnte, den danske selvmistillid, drejer sig vel ikke så meget om selve Holgers person, men om selve det, at han er nedgravet, som Skræp blev det af Vermund den gamle. Han havde gravet det ned, fordi han ikke undte nogen fjende det; han mente åbenbart ikke længere at han var stærk nok til at bruge det. Ligesådan er Holger gravet ned, "fordi vi kan ikke ikke er ham værdige"?

Inden jeg runder af, vil jeg også lige gøre opmærksom på det lille sagn, som jeg for-

talte før om Holger der sidder inde på en kro, hvor hans fjende kommer forbi. Hvad er det andet end, både et bevis på det danske tålmod, og ægte dansk lune?

Nu er alle disse forskellige karaktertegn gennemgåede. Ligheder er fundne i de gamle sagn, og viser Holger som en helt igennem dansk nationalhelt. At han oprindeligt skulle have frankiske 'aner' er derved ikke udelukket. Såvidt vi kan følge ham, stammer han jo som tidligere nævnt fra frankiske krøniker; men folket har straks taget ham til sig, og straks trukket ham ned over de oldgamle danske sagn og karakterejendommeligheder.

Kilder

Evald Tang Kristensen: Danske sagn samme: Danske sagn, ny række

Svend Grundtvig: Danske Folkesagn Thiele: Danmarks folkesagn Svend Grundtvig o. a.: Danmarks gamle Folkeviser (DgF)

Gudmund Schütte: Dansk folkekarakter samme: Sønderjylland kalder

¹ Tyrken er det mest almindelige i alle optegnelser, men også kendes tysken i vistnok kun i een optegnelse. Meningen skal vist blot være at en fremmed magt kommer til landet og påfører det krig.

² I de forskellige optegnelser af dette sagn-element varierer det om drengene eller mændene nævnes først. 'Mænd' hedder i de optegnelser jeg har haft til rådighed også både 'stoddere' og 'oldinge'; desuden varierer det også en del hvor gamle 'mænd'ene er. Det mest normale er de er tres, dernæst er der også mange optegnelser der nævner dem som firsårige; den netop anførte optegnelse med halvfjersårige er en enkeltstående optegnelse i den samling af sagn jeg har haft til rådighed.

³ Børje er gammeldansk for begynde. Ordet er i denne artikel brugt konsekvent for ovennævnte.

⁴ Disse steder kendes ud fra mine kilder, som hans opholdssted indtil han skal kæmpe for Danmark: *Almind bakker* (J) *Almund hulvej* (J), ved Bygholm – *Lushøj*; *Holger Danskes høj* – (J), på *Kronborg* (S), *Viborg domkirke* (J), ved *Hjarnes høj* (*Hjanøw*) (J), *Bulbjerg* (J), Under en vidjebusk i *Østbjerg* (*Hammer*) *bakker* (J), i en løngang fra *Sorø akadami til Antverskov kloster* ved *Slagelse* (S), *Skrævhøj* på *Toftum mark* (J), *Nonnebakken* ved *Odense* (F), *I Norge, Tornby bjerg* (J?), en sten på *Fur*, en høj i eller ved *Ordrup skov*, ved *Avveskjær gården*. (J) = Jylland, (S) = Sjælland og (F) = Fyn.

⁵ Jeg regner med at de fleste læsere kender sagnet om Uffe. I alle fald kan det både læses hos Sakse og Svend Ågesøn.

Meningsmålinger om indvandringspolitikken

Meningsmålingsinstituttet Feedback AS, stod i slutningen af 1990'erne bag en repræsentativ undersøgelse af 503 voksne beboere i Oslo.

På spørgsmålet om der var for mange, passende eller for få indvandrere i Oslo kom svarene til at fordele sig således:

Alt for mange:	23,6%
Lidt for mange:	21,8%
Passende mange:	43,1%
Lidt for få:	4,9%
Alt for få:	1,1%
Ved ikke:	5,4%

Denne undersøgelse giver en stærk indikator på, at der er en betydelig modsætning mellem det folk i Oslo ønsker, når det gælder indvandringspolitik, og det som medier og myndigheder stort set går ind for. Mens 45,4 pct. af Oslos befolkning synes der er for mange indvandrere i byen, er det bare 6,5 pct. som synes der er for få. Alligevel går alle partier ind for en politik, som vil øge andelen af indvandrere.

En sådan modsætning mellem befolkning og ledelse bekræftes af tidligere undersøgelser, udført både i Norge og i andre vestlige lande. I Norge finder vi en sådan modsætning i alle de større partier. I Statistisk Sentralbyrås blad *Samfunnsspeilet* 6/98 refereres der til en undersøgelse, hvor et af spørgsmålene var, om Norge burde tage imod flere flygtninge og asylsøgere (altså mere restriktivt end spørgsmål om "indvandrere"). 43 procent af Sosialistisk Venstrepartis tilhængere kunne tænke sig det, men bare 24 pct. af Venstres vælgere, 14 pct. af Arbeiderpartiets folk, 11 pct. af Høyres tilhængere, 8 pct. af Kristelig Folkepartis vælgere, 7 pct. af Senterpartivælgerne og bare 3 pct. af Fremskrittspartiets tilhængere.

En af de første repræsentative undersøgelser af spørgsmålet om Norge tog imod for mange indvandrere blev foretaget af MMI og offentliggjort i *Dagbladet* 18. april 1987. Den viste, at 51 pct. mente, at Norge burde tage imod færre flygtninge, en fjerdedel mente, at antallet skulle forblive sådan, som det dengang var, mens kun 8 pct. ville tage imod flere. En tilsvarende TEMO-undersøgelse i Sverige, offentliggjort 18. marts 1991, vi-

ste at 54 pct. af svenskerne mente der kom for mange indvandrere til Sverige. En Gallupundersøgelse i Danmark ved samme tid, offentliggjort i *Berlingske Tidende* 12. august 1990, viste at 59 pct. ville begrænse flygtningenes adgang til landet. Det tyske magasin *Focus* kunne i nr. 6 1994 henvise til opinionsundersøgelser fra Tyskland, Frankrig og England, hvor henholdsvis 55, 52 og 50 pct. mente, at de respektive lande tog for mange indvandrere. I senere undersøgelser har tallene varieret noget, men der har altid været flere, som har ønsket en stramning end de, som har ønsket en liberalisering af den generelle indvandringspolitik.

I Sverige har der ved universiteterne været foretaget flere undersøgelser om folks holdning til svensk indvandringspolitik. En studie ved statsvetenskapliga institutionen på Göteborgs Universitet foråret 1993 viste at så mange som 64 pct. af svenskerne anså, at landet burde tage imod færre flygtninge. (Jvf. *Dagens Nyheter* 20/4 93). Centrum för invandrarforskning ved Stockholms Universitet præsenterede i efteråret 1993 en undersøgelse som viste at 61 pct. af de som svarede, anså at bestemmelserne om indvandring burde blive strengere, en øgning fra 1987, da en tilsvarende undersøgelse viste at 42 pct. ønskede en stramning.

I Finland er der også påvist en ændring over tid i retning af stærkere modstand mod indvandringen. Studier af Jakkola, Jakkola og Söderling fra 1987, 1993 og 1995 viste, at andelen finner som syntes landet skulle tage imod flere flygtninge sank fra 41 pct. til 20 pct. til 13 pct.

Det europæiske parlament har arrangeret survey-undersøgelser om folks holdning til indvandring både i 1989 og 1997, baseret på repræsentative udvalg på ca. 100 personer over 15 år per medlemsland. Disse undersøgelser viser, at andelen europæere, som føler sig urolige over indvandringen, er stigende. Mens 37 pct. af de spurgte i 1989 udtrykte, at indvandrerne var for mange, var denne andel steget til 41 pct. i 1997. Samtidig med disse holdninger gav det overvældende flertal udtryk for tilslutning til demokratiske værdier.

Mens modstanden mod en liberal indvandringspolitik kan have ligget på 50-60

pct. af befolkningen i vesteuropæiske lande, har den i USA ligget til dels endda højere. På et spørgsmål fra Gallup 5-6. juni 1995 om immigrationen til USA burde holdes på sit daværende niveau, øges eller mindskes, svarede mellem 60 og 70 pct. af både sorte og hvide at den burde mindskes. (Jvf. *International Migration Review* vol 32; 2 (Summer 1998), 451-470.)

Det samme anerkendte internationale tidsskrift bringer i sommernummeret 1999 en mere fuldstændig oversigt over forskellige opinionsmålinger fra senere år i Australien, Canada, England, Frankrig, Japan, Tyskland og USA. Hovedkonklusionen på disse målinger er, at befolkningen gennemgående ønsker færre indvandrere. Ikke i noget land er der flertal i befolkningen for flere indvandrere.

Et andet træk som opinionsmålingerne viser, er at ønsket om at begrænse indvandringen ikke er nært forbundet med generelle negative holdninger til indvandrerne som mennesker (s. 465). Dette kan ses i sammenhæng med to tendenser, som kan virke i hver sin retning. Der er en tendens til at folk gennemgående bliver mindre skeptiske mod enkeltindivider fra fremmede lande, når disse bliver en del af nabolaget eller arbejdspladsen. Derimod er der en tendens til, at der bliver mere modstand mod indvandringen som samfundsfænomen, når denne får et vist omfang og kan opfattes som en trussel mod eget miljø og egen nation. Nogen mener, at billedet af indvandringen som en kulturel udfordring eller trussel vil blive udbredt, når indvandringen når en størrelse på mellem 10 og 20 procent af befolkningen, selv om graden af kulturel fremmedhed også spiller ind.

Økonomiske forhold påvirker også holdningen til indvandring. Den amerikanske økonomiprofessor Georg Borjas har i sin bog *Heaven's Door: immigration policy and American economy* (Princeton University Press 1999) påvist, at uddannelsesniveaueet blandt indvandrere har været konstant gennem en årrække; noget som har ført til at immigrantgrupper som kunne være nyttige for amerikansk økonomi for nogle årtier siden er blevet mere en byrde for samfundet i dag.

Denne erfaring afspejles også i nogle af meningsmålingerne. En AIPO-undersøgelse fra 1993 viste, at 59 pct. af amerikanerne mente, at indvandringen havde været et gode – *a good thing* – for Amerika i tidligere år (mod 31 pct. som mente at indvandringen også tidligere havde været *a bad thing*). I samme undersøgelse blev det repræsentative udvalg spurgt om

indvandringen var en god eller dårlig "ting" i dag. Bare 29 pct. mente, at nutidens indvandring var et gode, mens 60 pct. mente den var et onde – *a bad thing*. 52 pct. så på indvandringen som en byrde, fordi indvandrerne lagde beslag på jobs, huse og sundhedstjenester (s. 458).

Ikke på noget tidspunkt mellem 1946 og 1993 har der været folkeligt flertal for yderligere at øge indvandringen til USA. De som har ment noget sådant, har bare udgjort mellem 4 og 13 pct. af befolkningen. Andelen amerikanere som har villet mindske indvandringen har i dette halve århundrede varieret mellem 33 og 66 pct. Tilsvarende tal for Canada er målt til 33 og 44 pct. (s. 459).

I Australien – i medierne ofte fremstillet som et fredeligt multikulturelt samfund – viser meningsmålinger at under ti pct. ønsker flere indvandrere, mens omtrent to tredjedele af australierne ønsker færre eller ingen indvandrere.

Britiske studier fra 1989, 1992 og 1993 viser at bare 6 pct. af briterne synes der er for få indvandrere i landet, mens mellem 53 og 63 pct. mener, at for mange får adgang til landet (s. 460).

Franske studier viser, at to tredjedele af franskmændene mener, at noget bør gøres mod indvandringen før Frankrig mister sin nationale identitet (s. 462). I Tyskland svarer også flertallet at det er "for mange" fremmede. I Japan har lovgiverne sat meget strenge regler for at blive japansk borger, en politik med bred folkelig støtte.

Til og med i Sydafrika er der registreret en stærk folkelig modstand mod indvandring. Ifølge Lesley Wroughtons rapport ønsker så meget som 25 pct. af befolkningen et totalt forbud mod indvandring, mens 45 pct. ville støtte en streng begrænsning af antallet af indvandrere. 17 pct. af sydafrikanerne gav sin tilslutning til en fleksibel arbejdsindvandring, og blot 6 pct. ville slutte op om en åben indvandringspolitik.

Det disse undersøgelser viser er, at den norske skepsis mod indvandring ikke er noget særnorsk fænomen, som kunne give grundlag for sarkastiske bemærkninger om provinsiel fremmedfrygt. I de fleste lande af vor type viser befolkningen en udstrakt modvilje mod en stor indvandring. Samtidig er det et gennemgående træk, at "eliten" i medier, politik og næringsliv går ind for en anden politik end det folkeflertallet ønsker. (Jfr. Katharine Betts: *The Great Divide. Immigration Policy in Australia*. Duffy & Snellgrove, Sidney 1999).

(Kilde: Foreningen Norsk Kulturs hjemmeside: www.norskkultur.net).

FN's racismear ...

FN forestilles at skulle beskytte verden mod folkemord. Men hvem eller hvad beskytter Europas folkeslag mod det snigende folkemord gennem evig masseindvandring?

Og FN forestilles at skulle beskytte verden mod militære erobringer. Men hvem eller hvad beskytter Europas folkeslag mod den ondsksfulde civile erobring, som de såkaldte humanister under FN's ledelse har organiseret gennem den såkaldte udviklingshjælp, der har femdoblet ulandenes befolkningstal på kun 50 år, og som kun har gjort dem mange gange fattigere? Hvorledes beskytter vi os mod den tidobling, som muslimerne ikke har plads til hjemme, og som åbenbart derfor med FN's støtte skal foregå i Europa?

FN har gjort 2001 til et år »mod racisme«. Men da hensigten synes at være at legalisere Islams formeringskrig mod Europa, viser FN sig tværtimod som en gemen og hyklerisk forbryderorganisation. Det FN står for, er langt snarere racisme mod Europas folk. Når vi har mistet fædrelandsretten, derefter skal koloniseres til døde og tilsidst bliver udslettede, er det os der udsættes for racisme.

Havde FN ikke været en lakajorganisation for nutidens fordækte imperialisme mod europæiske nationers folkeslag – en aggression forklædt som kosmopolitisme, internationalisme og globalisme – men derimod en ægte organisation for mellemnationalt ansvar, havde den lige fra begyndelsen tordnet mod de totalt uansvarlige og forbryderiske befolkningsekspllosioner, der tilmed for de islamiske landes vedkommende andrager karakter af at være formeringskrige mod hele den »vantro« del af menneskeheden! I stedet beskylder FN aggressionens afvisere for »racisme«! Men FN bekæmper ikke racisme. Lige som de øvrige svindelkomplotter legaliserer FN tværtimod dens værste former, formeringskrig og koloniserende folkevandringer.

FN var jo sammen med de »humanistiske« pampere hovedansvarlig for befolkningsekspllosionerne gennem sit afsindige og forræderiske dogme om, at der »under ingen omstændigheder må stilles nogen form for betingelse« til gengæld for såkaldt »ulandshjælp«.

Havde man stillet den betingelse, at hjælpen ikke måtte udløse befolkningstilvækst, havde fattigdom og underudvikling været borte for 25 år siden.

Kravet om indvandring af 135 millioner ulandsboere i EU inden 25 år (formentlig kun som en begyndelse) beviser helt klart hvad FN i virkeligheden står for!

Bent Jacobsen

Nationalsocialismens modbydelighed

Denne kronik bragtes i Aalborg Stiftstidende samt Jydske Tidende (6. april 1988). Den er ret profetisk for så vidt angår spekulationerne om hvorvidt antinazismehalløjjet havde at gøre med indvandringspropagandaen.

Da artiklen nu er 12 år gammel er tilføjet enkelte kommentarer til brug for læsere, som er kommet til politisk bevidsthed efter Sovjets sammenbrud.

Af P.H. Bering

TV-Aalborgs og TV-Fredericias udsendelse om nationalsocialisme har udløst en byge af voldstrusler, flokklær og slagord. Kommuniste og andre socialister har debatteret med nazi-føreren Riis Knudsen¹. Stort set er de kommet skidt fra det. Hvorfor egentlig?

Flertallet - undertegnede indbefattet - finder nationalsocialismen infam. Det har vi gjort længe. Det skyldes med andre ord en grundigt indgroet fordom, og sådanne fordomme bør tid efter anden gås efter i sømmene. Er denne fordom stadig gyldig, eller skal den revideres? ..... Hvorfor er nationalsocialismen egentlig så modbydelig? – Er det velbegrunderede, men forældede fordomme eller hvad?

Det modbydelige element kan ikke være den nationale holdning; mange - også andre socialister - holder af deres land.

(Venstrefløjens og dens naive eftersnakere betegner nationalsocialisterne som højreekstremister. Man kommer nærmere sandheden ved at erkende at de, som de også selv hævder, er socialister. De bør derfor henregnes til den progressive venstrefløj. Sovjetpropagandaen taler altid om det "fascistiske" angreb på Sovjet i 1941. Det skal hjælpe os til at glemme at de to ideologier, kommunismen og nationalsocialismen, er særdeles nært beslægtede - historisk, praktisk og filosofisk).

Det kan heller ikke være den socialpolitiske del. Socialpolitikken lånte Adolf Hitler stort set uændret fra de østrigske socialdemokrater i Wien. Nationalsocialisternes sociale politik er ikke afgørende anderledes end den politik, der i praksis føres af alle danske partier (bortset måske fra Fremskridtspartiet, som nationalsocialisternes fører, Riis-Knudsen, da også tager stærkt afstand fra). Den ideologisk begrundede manipulation af familiemønstre og befolkningssammensætning, som Folketinget gennemfører via lovgivning (dvs. tvang), viser at politikerflertallet helt rutinemæssigt tænker totalitært-socialistisk, og at folkeflertallet accepterer dette.

Det modbydelige element kan heller ikke være personen Riis-Knudsen – hans fremtræden er upåklagelig.

Nationalsocialismens symbolik er en anstødssten; hagekorset virker afskyeligt på de fleste. Dette ældgamle symbol er siden Hitler kommet til at stå for totalitarisme, folkedrab i stor skala, militarisme, militære overfald på nabolande, politistat, KZ-lejre og tortur. Den danske nynazist lukker øjnene for disse kendsgerninger, benægter dem .... eller forsvarer dem².

Det virker frastødende, men vi må se tingene i perspektiv. Mange af dem, der nu fråder over nationalsocialistens optræden lukker øjnene for ganske lignende forbrydelser andetsteds. Det samme, som vi fordømmer nationalsocialisterne for, foregår i stor skala i andre socialistiske lande.

Store danske partier og utallige danske fagforeninger bruger frejdigt den røde flagdug, Hammer og Segl³. Det symboliserer sovjetisk imperialisme, dvs. en (iøvrigt også antisemitisk) politi- og koncentrationslejrstat, der har myrdet fem gange så mange mennesker som nazisterne. Kan vi leve med Sovjets symbolik indenfor landets grænser, kan vi også leve med Nazitysklands. For så vidt angår nationalsocialisternes pamfletter og småhæfter, har vi tolereret publikationer fra den øvrige politiske venstrefløj⁴, som har været lige så grove og tåbelige som det, nationalsocialisterne præsterer.

Det modbydelige element er heller ikke nationalsocialisternes modstand mod den nuværende flygtningelovgivning. Den er flertallet af det danske folk også imod. (Måske er hele dette hurlumhej et propagandakneb, arrangeret for at sammenkæde begrebet nazi med modstanden mod Folketingets meget upopulære flygtningepolitik. Forhåbentlig er mistanken ubegrundet!)⁵.

Der findes med andre ord masser af nationalsocialistiske træk andetsteds, som vi lever med. Hvorfor er nationalsocialister alligevel måske en tand værre end andre på venstrefløjens?

Det skyldes nok to forhold: Dels er de brutalt ærlige i deres totalitarisme. Det afskrækker mange, der ellers ligger ideologisk næsten på linje med dem. Dels er det

helt uantagelige element i nationalsocialismen, der adskiller den fra almindelig dansk folketings-socialisme, fra kommunisme/folkesocialisme m.v.: Nationalsocialisterne er åbenlyst racister.

Riis-Knudsen påpeger det besynderlige i at man har så travlt med at redde truede dyrearter, medens man er fuldkommen ligeglad med sit eget folk. Det kan ikke afvises. Folketingsflertallets holdning på dette punkt er virkelig grotesk, det må erkendes. Men Riis-Knudsen begrundes sin holdning med at "arvemassen" for enhver pris må holdes "ren". De metoder, der skal anvendes i den forbindelse, er de traditionelle statslige tvangsmetoder, blot i mere brutal form, end vi som skattelavere er vant til.

Her må vi sige stop. Et folks arvemasse er ikke hellig og uforanderlig. Vi har gennem tiderne blandet arveanlæg med alverdens folk. Det har vi ikke taget påviselig skade af. Tværtimod, vil mange sikkert sige, dog uden at kunne bevise det. Men selv om man eventuelt måtte mene at have taget skade, så er det politikerne helt og aldeles uvedkommende.

Det modbydelige ved nationalsocialismen er kort sagt dens gennemførte og brutale racistiske socialisme. Nationalsocialisme er socialisme ført til den yderste konsekvens – statens dyneløfteri ført helt ind til foreningen mellem æg og sædcelle. Nationalsocialisten sætter folk og race foran individet i alle livets forhold, på tilsvarende måde som kommunisterne sætter et lige så mytisk proletariats vel over individets.

Det er utilstedeligt og modbydeligt. Arveanlæggene er hvert enkelt individs private sag. Hvad enten han/hun vælger at koble sine arveanlæg sammen med en landsmand, en indoneser, en bantu eller en australsk aborigine, så er det den pågældendes helt personlige ansvar. Det bør ingen national eller international socialist blande sig i.

Her ligger forskellen mellem nationalsocialisterne og den øvrige politiske venstrefløj (internationalsocialisterne), der optræder under mange forskellige partibe-

tegnelser. De vil gennemtvunge det modsatte gennem en lovgivning, der giver fremmede ret til Danmark på linje med danskerne selv, og finansieret med tvangsudskrevne skattemidler. Mentaliteten er principielt den samme: Statens tvangsmæssige indblanding i folks og folkets private liv. Hensigten er at skabe en homogen, fredelig verdensstat. Målet er smukt, men også et typisk udtryk for dansk, provinsiel selvovervurdering, der er naturlig for folk, der som Frits Jürgensens lille Gysse forveksler Frederiksholms Kanal med Verdenshavet.

I trediverne fik Det Radikale Venstre – i allerbedste og fredeligste mening – ødelagt vort forsvar. Hermed blev vejen til malmhavnen Narvik åben for Hitler d. 9. april 1940. Uden jernmalmen herfra havde Tyskland ikke kunnet holde til yderligere fem års krig. Med bagklogskabens visdom kan man derfor med megen ret lægge ansvaret for anden verdenskrigs forfærdelige lidelser på – blandt andre – Det Radikale Venstre i Danmark. Disse små mænd i det lille land handlede ud fra de ædleste motiver .... ud fra en uhyggeligt skrækkelig overbevisning om egen visdom.

I dag er det samme parti bannerfører for en politik, som kan føre til at dele af det danske folk i protest vender sig til de racistiske socialisters modbydelige ideologi. Det er tragisk at et lille velmenende parti som Det Radikale Venstre hermed igen kan komme til at bane vej for nationalsocialisterne. Skal Danmark være det første land i verden, hvor Adolf Hitlers arvtagere lyses i kuld og køn i et parlament?⁶

Den øvrige politiske venstrefløj har ved sin foragt for det enkelte menneske, sin totalitære politik, sin forherligelse af de leninistiske førerprincipper og den socialistiske statsmagt, sin støtte til totalitarismen i Sovjetimperiet og det polske militærdiktatur, ved sin ignoransen af de vietnamesiske bådflygtninge, massedrabene i Cambodia, overfaldet på Afghanistan osv. osv., i én deprimerende uendelighed, mistet enhver moralsk ret til at fordømme nationalsocialismen for andet end dens racistiske holdning.

– Selv her står den svagt, for den bedriver selv omvendt racisme, rettet mod det danske folk. Og man støtter varmt PLO – en terroristorganisation, der udgiver Adolf Hitlers “Mein Kampf” i en arabisk folkeudgave .... med “der Führers” kontrafej på forsiden!⁷ Hvordan kan for eksempel en Aalborg-socialdemokrat, der har været med til at modtage PLO officielt,⁸ være en troværdig modspiller til Riis-Knudsen?

Modspillet til den totalitære nationalsocialisme kan kun leveres af mennesker med et minimum af respekt for sandhe-

den, og med tilstrækkelig respekt for deres medmennesker til at afstå fra at regere med dem. Disse kriterier opfyldes desværre kun af de færreste på den politiske venstrefløj.

Kommentarer primo 2001

¹⁾ Siden dette blev skrevet er cand. mag. Riis-Knudsen blevet ekskluderet fra nazipartiet med den begrundelse at han var faldet for en sød libanesisk pige, vistnok af arabisk herkomst. Partiet ledes nu vistnok af hr. Jonni Hansen. Det har næppe mere end 100 aktive medlemmer.

²⁾ Denne adfærd svarer stort set til nutidens danske venstrefløjs adfærd i forhold til det hedengangne sovjetregimes forbrydelser.

³⁾ Senest er denne symbolik set anvendt i demonstrationerne i december 2000 mod EU-statschefernes møde i Nice. Dog er hammer-og-segl blevet til hammer-og-segl-og-maskingevær.

⁴⁾ Husk igen: dette er skrevet under indtrykket af den kolde krig, hvor venstrefløjens havde bedrevet en KGB-inspireret og meget grov, såkaldt “freds” propaganda (reelt skrækpropaganda) til støtte for Sovjets strategiske mål.

⁵⁾ Det var den næppe. Senere undersøgelser peger meget kraftigt mod den antagelse at masseindvandringen med tilhørende propaganda, incl. tilsvining af modstandere, blev besluttet iværksat allerede i 70'erne.

⁶⁾ Nationalsocialisterne truede den gang med at opstille til kommunalvalg.

⁷⁾ Sådant blev PLO betragtet den gang, og bestemt ikke uden grund. Jeg er i besiddelse af fotos af forsiden på den arabiske udgave af “Mein Kampf”, angiveligt udgivet af PLO.

⁸⁾ Nu afdøde viceborgmester Frank Iversen, der meget gelassent trådte til og tilbød at modtage terroristføreren, da borgmesteren havde fået “diplomatisk influenza”.

(PHB)

Danmarks vej mod katastrofen

Af Sigurd Høy, forfatter og fhv. luftkaptajn

Enhver med sund fornuft og tænkeevne i behold må vide, at de fremmede er landets største problem, og hvordan er det så kommet dertil? Et strejftog fra medio de "glade" 60'ere kan måske sætte nogle ting på plads.

Alt gik forrygende i disse år. Der var overfuld beskæftigelse, så lønningerne steg, fordi enhver blot kunne gå til en anden virksomhed, som ville betale mere for arbejdskraften. Skatterne steg og dermed inflationen, og det var gyldne tider for de ansatte i den offentlige sektor, som fulgte med i lønstigningerne - og voksede vildt.

Erhvervslivet savnede arbejdskraft til navnlig det mindre attraktive, som danskerne ikke brød sig om, og de unge skulle helst have en højere uddannelse og gå med hvide kitler. Resultatet blev til overflod af akademikere især jurister, som måtte tage forefaldende arbejde, men efterhånden sivede ind i statsadministrationen, hvor de vel sidder endnu og forsøger at finde rede i det overindviklede samfund, hvilket så sandelig er tiltrængt for os alle.

Men tilbage til de gyldne 60'ere, hvor industrien stadig savnede billig arbejdskraft, men håndens arbejde var blevet nedgjort som noget mindreværdigt. Så ansatte man fremmedarbejdere uden at aftale nærmere om ansættelsesforhold eller varighed, og myndigheder og politikere bekymrede sig ikke det fjerneste herom. Man kan med nogen ret antyde, at ondets rod til vore dages problemer hidrører fra nævnte ligegyldighed, men det skulle blive meget værre senere.

Det var også i de år, at regeringen Krag måtte døje med "Det røde kabinet", og senere dukkede 68'erne op, der nærmest er at betegne som en sværm af intellektuelle, der heller ikke var indstillet på at yde fornuftigt arbejde.

Om det var disse forhold, som fik visse forskere til at fastholde ideen om det nødvendige i at importere adskillige millioner af fremmed arbejdskraft til det i forvejen tætbefolkede Danmark for at holde hjulene i gang, er et mysterium. Teknikken var i fremmarch, og den overtog jo meget af det manuelle arbejde. På den tid skrev jeg faktisk en artikel, som sluttede med, at hvis danskerne ellers ville udføre det nødvendige arbejde, så havde fremmedarbejdere været overflødige.

Efter valget i 1968 dannedes den senere så meget omtalte VKR-regering, der til trods for et komfortabelt flertal bag sig, ikke udrettede noget til det bedre. Få uger før dens afgang i '71 besattes Bådmandsstrædes Kaserne, der senere er kaldt fristaden Christiania, men det blev der ikke reageret på, selv om det var klart ulovligt - et symptom på de borgerliges generelle kapitulation.

De borgerliges forræderi

I 1972 blev vi efter et kraftigt propagandafremstød om flæskepriser etc. tilsluttet EF, som dengang kaldte sig et rent frihandelsområde, men hverken EF eller det senere EU har gjort noget som helst for at dæmme op for indvandringen fra u-landene til Vesteuropa. Tværtimod!

Ti år efter havde A. Jørgensen efterhånden kørt landets økonomi til "afgrundens rand", og så skete det underlige, som kunne ligne "en handel i porten"; regeringsmagten blev uden valg overladt til en Schlüter-regering, men et sådant udemokratisk kunstgreb blev overgået i januar '93, da Poul Schlüter fratrådte uden at udskrive valg efter offentliggørelsen af Rigsrettens Tamilrapport, et valg, der så afgjort ville have vist befolkningens uvilje mod den førte udlændingepolitik.

Her er det på tide at omtale Folketingets vedtagelse af den famøse udlændingelov i 1983, som rigtig satte gang i flygtningeinvasjonen, men det mest oprørende er dog, at lovforslaget blev fremsat til vedtagelse af den konservativt ledede "firkløver" regering, der var blevet etableret blot et halvt år forinden.

Lovforslaget havde formentlig været under udarbejdelse i flere år under Anker Jørgensen, og så ud til at blive nedstemt, men så blev stemningen vendt af superlobbyisten Hans Gammeltoft-Hansen, der år forinden havde været formand for Dansk Flygtningehjælp, og han blev således den virkelige arkitekt til loven. For nuværende er han Folketingets ombudsmand, men vel at mærke ikke befolkningens.

*Luftkaptajn Sigurd Høy
- byder velkommen om bord*

GREENS FORLAG

Sigurd Høy (født 1911) har i flere årtier været en af de flittigste læserbrevskribenter mod masseindvandringen. I 1999 udgav han erindringsbogen "Luftkaptajn Sigurd Høy - byder velkommen om bord".

Loven blev vedtaget af samtlige partier med undtagelse af Fremskridtspartiets dengang 16 mandater, som advarende stemte imod. Det var måske første gang, at den ødelæggende "berøringsangst" havde afgørende indflydelse. Vil læseren vide mere om den, så læs et stort interview af fire toppolitikere i Jyllands-Posten 15. juli 1990.

Lovens vedtagelse rygtedes som en løbeild ud over navnlig den "3. verden", at nu havde Danmark åbnet grænserne for fri indvandring, og virkningen heraf kom ikke til at vente længe. Agenter i berørte lande fik travlt med at arrangere færdigpakkede rejser til Danmark med mere eller mindre falske papirer, og det har de tjent store penge på og gør vel stadig?

Hvorledes er det så gået siden? Ja, der har været skrevet tusinder af læserindlæg fra modstandere af den letsindige lov, som blev vedtaget hen over hovedet på befolkningen, selv om den som forudset

er kommet til at vedrøre os alle. I hele Schlüters periode som statsminister forhindrede han, at den blev et emne i valgkampe til Folketinget, og de, som kritiserede indvandrerpolitikken, blev betragtet som racister.

Med henblik på at kvæle den grundlovssikrede ytringsfrihed, blev der endog vedtaget et tillæg til straffeloven (266b), men det nytter ikke i længden at lægge låg på folkets meninger. Det paradoksale er også, at der i 1973 blev vedtaget en lov om indvandrerstop, men næppe nogen lov er blevet tilsidesat og omgået som denne. Nu kaldes det bare familiesammenføringer, og ordet indvandrer er blevet et helt almindeligt ord i udlændinge-debatten.

De ansvarlige i Folketinget har bevidst lukket øjnene for den trafik efter devisen: Ikke se, ikke høre, ikke tale, men på det seneste er det dog blevet de borgerlige politikere for meget. Det er bl.a. blevet afsløret, at allerede i 1976 blev der indgået en aftale om, at f.eks. en tyrkisk statsborger, som har arbejdet i Danmark i blot ét år, skal behandles på lige fod med danske statsborgere hvad angår retten til folkepension, invalidepension, dagpenge, sygesikring, børnetilskud osv. Aftalen er gensidig, så vi har vel alle en chance? Lignende aftaler er indgået med en række andre lande som f.eks. Pakistan og Marokko.

Nu vil de borgerlige have disse aftaler ophævet, men så opstår problemet med, at de selv har været med til at give dansk statsborgerskab til masser af personer fra nævnte lande - i øvrigt for det meste på højst lempelige vilkår, og det gør sagen både hyklerisk og kompliceret. Et problem er også de lempelige asylregler i førortaltale udlændingelov, hvorefter ingen kan afvises ved grænsen. Alle skal have deres sag undersøgt og behandlet - om de nu også er reelle flygtninge, men det er ret illusorisk, idet man kun har deres egne oplysninger at bygge på, og de fleste er meget lidt meddelsomme.

Til sådanne undersøgelser er opbygget et stort apparat med sagførere, tolke og politi m.v., men når ansøgeren måske efter agentens påbud har destrueret evt. falske papirer og pas eller tilbageleveret til genbrug, er det ofte omsonst at finde ud af noget som helst. Endte det med afvisning, fandt pgl. på nye historier, hvorefter sagen blev genoptaget til gunst for advokat og tolke, som havde et fedt udkomme og kun var interesseret i, at sager trak i langdrag og blev genoptaget.

Det helt fjollede er og var, at når en havde sagt asyl, så blev pgl. nærmest betragtet som betalende turist og kunne gå

rundt, hvor han ville forpleje på statens regning. De som fik afslag og de illegale kunne dukke op under andre navne, falske papirer og med løgne hæve socialhjælp. Der var et syndigt rod, og ofte kunne politiet ikke finde dem, når de skulle til afhøring.

En mand, som beder om asyl, bør naturligvis ved første afhøring afgive fingeraftryk, så man kan have lidt hold i, hvem der er hvem, men det forsømte myndighederne også, fordi nogle politikere på venstrefløjten var imod og sagde, at det var upassende, da de jo ikke er kriminelle - vrøvl! Det var jeg vel heller ikke, da jeg første gang skulle have visum til USA og Sovjet f.eks.

Men der er gået svang i det hele, og alle, som er engageret i flygtninge af forskellig observans, er kun interesseret i et godt levebrød og henviser til internationale konventioner, næstekærligheden, den fattige samaritan, menneskerettigheder, retskrav, tolerancen osv., osv. Ingen tør gøre noget effektivt og slet ikke politikere af skræk for at blive kaldt racister.

Tager vi f.eks. FN-konventionen, der har sin oprindelse fra 1951, er der unægtelig sket noget siden med rene folkevandringer m.v., men ingen tør opsigte - end ikke til genforhandling. I øvrigt har FN, som blev grundlagt straks efter Anden Verdenskrig af få civiliserede stater, udviklet sig til noget ganske andet. Med koloniernes opbrud dannedes en sværm af nye selvstændige stater, som ikke er særlig demokratiske og endog diktatorlande, men de udgør et stort flertal, der kun er interesseret i, at en del af deres overskudsbefolkning kommer til Europa.

Islam

Islam er den største trussel mod vores kultur og kristendom, men det er ikke sivet ind hos magthaverne. Til alle tider har araberne set frem til at beherske verden. I 711 trængte de såkaldte maurere over Gibraltarstrædet, besatte hele den pyrenæiske halvø og trængte langt op i Frankrig, men først 700 år senere (1492) blev deres sidste bastion, Alhambra i Granada, nedkæmpet.

I 1500-tallet trængte de tyrkiske osmanner op gennem Balkan og belejrede Wien, før de blev drevet på flugt, men ikke udrenset. Derfor er der stadig konflikter blandt de vidt forskellige religioner og folkeslag på denne halvø. Overalt, hvor der er krige, er muhamedanerne involveret.

Hvad der ikke lykkedes ved militære fremstød, ser ud til at lykkes ved at nedbryde nationerne indefra, men det kræver

hjælp fra villige beboere i de respektive lande, og dem synes der at være nok af. De fremmede har nemlig lært så meget af demokratiets væsen, at det er gennem flertal, at der nås resultater. Derfor er Allahs slogan blevet, at de vil beherske verden ved formering, og det er de stærkt på vej med.

Den tyske besættelse brød sammen ved krigens afslutning, medens den nuværende er blevet så infiltreret ved politikernes og befolkningens hjælp, at der er alle muligheder for, at nationen går til grunde, hvis invasionen af muslimer fortsætter.

De urepræsentative politikere

Politikerne viser vejen - har en altid fremtrædende politiker sagt, men hvorhen? Den pågældende fik efter sidste valg kun godt 1.700 personlige stemmer i sin lille kreds, men har alligevel indflydelse i politik på landsplan og naturligvis tillige i udenrigsanliggender. Det får mig igen til at påpege, at der er noget helt galt med valgeregler til Folketinget.

Tanken om én valgkreds har tidligere været luftet, men det ville betyde en afsindig lang og uoverskuelig stemmeseddel. Derfor må vi have indført en regel, hvorefter vælgerne på landsplan kan vælge ud blandt de genopstillende politikere, som ikke har gjort sig fortjent til at blive genvalgt.

Tro endelig ikke, at det er en kompliceret metode, men vel nok utopi, fordi politikere endelig ikke tør gå ind for et system, hvorved vælgerne på landsplan kan vælge dem ud af tinget. Men det er den eneste demokratiske mulighed, vælgerne har for at skille sig af med de uønskede, og listen bliver ikke særlig lang, da mange af de tvivlsomme ikke vil risikere at blive stemt ud.

Gennem mere end fem år har jeg til lige så mange dagblade udpenslet ideen i dens helhed, men enten er den ikke sivet ind hos læserne, eller af politikere tiet ihjel af frygt for noget med at få det røde kort. Det er desværre gangene i Folketinget, som er de dominerende og sætter dagsordenen, og jo mere man tæsker løs på medlemmer af f.eks. Dansk Folkeparti, desto dybere graver man kløften til den danske befolkning - men det er måske også meningen, at den skal sættes helt ud af spillet?

Det er således frustrerende, at der i Folketinget stadig sidder ca. 25 medlemmer, som gennemførte udlændingeloven i 1983, der nu er endt i det rene kaos, men magthaverne klammer sig stadig med alle usmagelige midler til eksperimentet med multietniseringen, som i øvrigt aldrig har

Slobodan Milosevic

fået befolkningens opbakning. Nuværende statsminister fremfører til tider, at Danmark skal være et foregangsland. Jeg ved så ikke, om det er, fordi politikerne bedre kan begå sig på de bonede gulve?

Problemet er også det repræsentative demokrati, hvor politikerne gennem fire år kan skalte og valte, og når perioden er ved at udløbe sætte i gang med en voldsom kampagne og løgnepropaganda for at få vælgerne til at stemme, som de altid har gjort, og det lader sig fint gøre, da de fleste har ladet sig stopfodre med TV- og anden dødssyg underholdning, så de ikke aner, hvad der foregår.

Der skal selvfølgelig indføres mere direkte demokrati som f.eks. i Schweiz med flere folkeafstemninger, og så er det helt forkert, at en statsminister ene og alene afgør, hvornår det er opportunt at afholde folketingsvalg og folkeafstemninger etc., ligesom det er Folketinget, som alene afgør, hvad der er egnet til folkeafstemning. Det er for politikere den alm. opfattelse, at blot der kan skaffes et flertal, kan de til-lade sig hvad som helst.

Folketingets sammensætning er særdeles uheldig, idet de færreste nogensinde har haft den fjerneste berøring med de producerende erhverv, men vandret lige ind i det politiske fra en eller anden teoretisk uddannelse eller kommer fra fagbevægelsen. Der er alt for mange jurister og andre, som oprindelig var skolelærere - vistnok 37 pct., og flere er fremdeles tilknyttet den offentlige sektor, hvilket er en uskik. Der bør ikke være offentligt ansatte i en lovgivende forsamling.

Dannelse af regeringer sker også tilfældigt og nærmest efter de forhåndenværende søms princip. Vælgerne kan sætte deres kryds, men hvad det bliver brugt til, har de ingen indflydelse på. Hvor mange har mon interesse i de radikales dominans i den nuværende regering? Forud for enhver regeringsdannelse burde en offentlig høring finde sted om de forskellige ministres intentioner. Som bekendt har de radikale været til skade for landet gennem næsten hele det forrige århundrede, og CD, som også har leveret ministre, kan vi håbe på helt forsvinder ved næste folketingsvalg. Forhøj evt. spærregrænsen.

Grundloven, som skulle være befolkningens værn mod statsmagten, er som en rammelov så fleksibelt udformet, at den mere er et redskab for magthaverne. De politiske partier, som ifølge grundloven er ikke eksisterende, har i årtier været en skændsel for dansk folkestyre, og har med henblik på multietniseringen udført et kæmpebedrag.

Forleden faldt jeg over en passage i "Danskeren" oktober 2000, hvor Peter Neerup Buhl trækker på noget jeg skrev i januar 1999:

"Bjørn Andersen finder det i sit værk *Albansk Historie* (1999 bd. 1, s. 16) udokumenteret, at Milosevic er en renlivet skurk. Han har handlet ganske, som det i århundreder har været sædvanligt på Balkan, og har vist et sandt mesterskab i at manøvrere mellem modsat rettede kræfter".

Hvad Peter Neerup Buhl tager mig til indtægt for svarer *ikke* til hvad jeg skrev den gang - før Rambouillet-forhandlingerne og før NATOs bombninger. Der er udeladt nogle vigtige passager og derved er meningen blevet temmelig fordrejet. Hvad jeg skrev var følgende:

"Det er nemt for os i Vesten at komme til at opfatte en person som Slobodan Milosevic som renlivet skurk, - og formentlig er der et vist element af sandhed i en sådan vurdering, for han har uden tvivl et betydeligt ansvar for mange af de rædselsvækkende ting der er sket på Balkan i de seneste år, - men en sådan opfattelse hjælper ikke på ret me get og får ikke udviklingen til at gå en fornuftig vej.

Der er dem der mener at Milosevic ikke har kunnet handle meget anderledes hvis han skulle kunne opretholde sine magtpositioner - men i hvert fald har han handlet ganske analogt til hvad der i århundreder har været sædvanligt på Balkan.

Uanset disse vurderinger har han en væsentlig tilslutning i sit "bagland" - og han har vist et sandt mesterskab i at manøvrere mellem modsatrettede interne kræfter - og mellem forskellige ydre kræfter."

Så vidt jeg forstår Peter Neerup Buhl's artikel er hensigten at vise at "man" havde konstrueret et fjendebillede af Milosevic, at Milosevic også havde nogle gode sider

som man har overset - og at det kan være at "man" var efter ham, fordi han havde mandet sig op imod Muslimerne som siges at have indledt en demografisk aggression mod os. Endelig minder Peter Neerup Buhl om at Albanerne i Kosova har begået mange uhyrligheder mod Serberne.

Der er *noget* om det Peter Neerup Buhl skriver, men i det *grundlæggende* tror jeg han er gået rent galt i byen når han forsøger at "hvidvaske" Milosevic.

Jeg synes også man skal hæge om de gode sider i den vestlige kultur, men det var ikke dét Milosevic gjorde - faktisk kom han til at gøre det modsatte. Vestlig kultur er mange ting - også ting der går i *forskellige* retninger -, men nogle af de bærende og fremadrettede elementer i den er at være åbne over for andre, at være nysgerrige, at kunne samarbejde med andre, at være demokratiske - men også at være teknologisk og økonomisk innovative. Milosevic' bidrag går i en anden retning selv om han måske *begyndte* med at ville modernisere den jugoslaviske økonomi. På en vis - formalistisk - måde fulgte han demokratiets spilleregler, men da det kom til stykket var han med til at forvride demokratiet og til at spænde ben for en fri meningsudveksling.

Der er mange gode grunde til at forholde sig kritisk til de billeder som NATO, forskellige landes udenrigsministre og medierne har givet os af såvel Milosevic som af Serberne, Albanerne og NATOs krigsførelse i Kosova. Af samme grund må det påskønnes når der fremlægges supplerende eller alternative informationer ... - hvis de vel at mærke er holdbare og dækkende.

Det er interessant hvad man har fundet frem af Milosevic' *skriverier*, - helt sikkert - men efter min mening er det langt mere interessant hvad Milosevic har *gjort eller haft ansvar for* i dén tid han har været ved magten. Noget af det vigtigste er at Serberne i flere år har været på kollisionskurs med størstedelen af Europa, og at det Serbiske samfund er blevet helt forvredet - både politisk og økonomisk. Eftersom Serbien er et centralt land på Balkan har de miserable forhold dér haft tunge konsekvenser for de øvrige lande og for de indbyrdes relationer. Det er derfor overordentlig befriende at det omsider er lykkedes for den meget sammensatte Serbiske opposition at sætte Milosevic fra bestillingen, og det bliver spændende at se om udviklingen vil fortsætte i en *positiv* retning.

Vender vi os til konflikten i Kosova kan man konstatere at Serberne og Albanerne

aldrig har haft det rigtigt godt med hinanden; det er – eksempelvis – en almindelig konstatering at Serbere og Albanere sjældent giftede sig med hinanden. Når Serberne (i lange stræk) havde overtaget, undertrykte de Albanerne; i tiden mellem 1' og 2' Verdenskrig optrådte man således som en renlivet kolonimagt. Når Albanerne (i kortere stræk) havde overtaget, undertrykte de til gengæld Serberne. Undertrykkelsen kunne være af økonomisk, social eller kulturel art, men i særlig tilspidsede situationer kunne den få karakter af væbnede konflikter – ikke mindst i de seneste år.

I den forbindelse må nævnes at både Serberne og Albanerne har været flinke til at trække på Historien, eller - for at være mere korrekt - flinke til at trække dét frem om "sig selv" og "de andre" som man kunne bruge som ammunition. Det var der ingen der havde ære af, og det var med til at modsætningerne stivnede og blev endnu mere forkrampede – og også til at fornuftige løsningsmuligheder "fordampede".

Milosevic bærer en stor del af ansvaret for at modsætningerne udviklede sig til en omfattende militær konflikt og til et omfattende flygtningeproblem først med hensyn til Albanerne, dernæst med hensyn til Serberne i Kosova; der er dog også andre der har et ansvar – ikke mindst Albanerne –, men vestmagterne og de internationale organisationer er – mildt sagt – ikke skyldfri. Bombningerne i 1999 indebar – hvor nødvendige NATO-lederne end syntes de var – at krisen eskalerede og at de grundlæggende konflikter i Kosova blev om muligt vanskeligere at løse.

Det kan godt være at en del af modsætningerne har en religiøs karakter, men i Kosova har hverken de ortodokse kristne eller muslimerne været påfaldende missiønske (det er der almindelig enighed om blandt forskere og andre iagttagere). Religionen spiller dog en vis rolle, men det er fordi den på forskellige måder indgår i kulturen – akkurat som en "almindelig dansker" er præget af at være vokset op i et protestantisk samfund selv om han måske slet ikke er medlem af Folkekirken.

Både Serberne og Albanerne hører til på Balkan (men hvem der kom "først" og hvem der for flere hundrede år siden gjorde det ene eller det andet – kan vi ikke bruge til noget konstruktivt) og derfor må man finde ud af hvordan de kan leve med hinanden. ... Formentlig må man acceptere at Kosova er blevet opdelt i en mindre Serbisk og en større Albansk del.

Jeg synes det er uendelig sørgeligt at Serberne og Albanerne ikke kan eller vil leve side om side med hinanden i Kosova, men krigen – og de uhyrligheder der blev begået under den og efter den – er en me-

get væsentlig årsag hertil. Jeg synes man fra alle sider må anstrenge sig for at der – med tiden – kan udvikle sig frugtbare relationer hen over grænserne, først økonomiske – siden måske kulturelle og politiske. Dette vil kræve mange ressourcer og stor opmærksomhed fra "vores" side, ressourcer og opmærksomhed som vi burde have kunnet bruge på andre konflikter og katastrofer rundt om i verden.

Til slut skal jeg nævne at jeg har skrevet en del mere – og en del mere nuance-

ret – om Milosevic siden den citerede bog, således i *Albansk historie* bd. 2 som handler om Kosova's historie og om krigen i 1999, i bd. 3 som bl.a. gennemgår relevante bøger om Albanerne m.fl. og i bd. 4 som er en *Navnebog* over forskellige personer fra den Albanske historie. Se evt. mine internetsider om Albanien og Kosova på adressen:

<http://home7.inet.tele.dk/bjoerna/index.htm>

Bjørn Andersen

Danmark Rundt

Hovedstadsområdet

Uligeret

I 1999 blev organisationen "Freemuse" dannet. Den har hovedsæde i København og har som formål at bekæmpe musikcensur og derved sikre musikere og komponister ytringsfrihed. Særlig i USA søges af moralske lobbyister forbudt tekster, der indeholder "frække ord", blasfemiske udsagn og opfordringer til vold. Organisationens leder Marie Korpe var ifølge interview i Politiken 8/2 2001 ikke sikker på, hvor grænsen for musikernes ytringsfrihed skulle trækkes. Kun én ting var hun sikker på: "Vi forsvare ikke racistisk musik. Spredningen af racistisk propaganda er kriminel i forhold til lovgivningen, og vi støtter ikke kriminelle handlinger."

I Danmark er der endnu ikke faldet domme for racistisk musik, men i Sverige er flere mennesker ifølge Politiken blevet dømt for at producere nynazistisk rock. Deltagere i den statslige kampagne "Unge mod Racisme" blev derimod frifundet, da de sad på anklagebænken for tekster, som kaldte svenskerne "forbandede blonde vikinger" og bad dem "skride ad helvede til", fordi "de hadede dem".

Fyn

Imamer vil hjælpe – siger de

Dagbladet Politiken oplyser d. 20/4 i forbindelse med fremmedterroreren i Vollsmose, at imamer – muhamedanske præster – ønsker at blive inddraget i bekæmpelse af unge muhamedaneres kriminalitet. Ønsket forekommer mildest talt malplaceret. Det er svært at se, hvad der skulle have forhindret de pågældende imamer i for længe siden at have modarbejdet omtalte kriminalitet – og uden de danske myndigheders medvirken.

Da myndighederne utvivlsomt vil imødekomme imamerens ønske, er der grund til at se nærmere på, hvad imamerne kan bidrage med:

Når det drejer sig om voldtægt, så hævder muhamedanernes hellige bog Koranen i Sura 24.13, at kvinder, som anmelder voldtægt, er at betragte som løgnere, medmindre de har 4 mandlige vidner på, at voldtægten har fundet sted.

Det er vanskeligt at forestille sig en situation, hvor en kvinde kan få 4 mænd til at bevidne, at hun er blevet voldtaget. Hvis hun ikke kan det, er hun en løgner og vil blive straffet for at krænke de anklagede mænds ære.

Dernæst gør der sig det faktum gældende, at de unge muhamedanske voldtægtsmænd udelukkende forgriber sig på gammeldanske piger – aldrig på deres egne. For danskere er voldtægterne derfor at betragte som racistiske.

Men for muhamedanerne er voldtægt af gammeldanske piger ikke at betragte som en forbyrdelse.

Koranen foreskriver i Sura 33.59, at kvinder skal trække deres tørklæde sammen om sig, så man kan se, at de er ærbare og rene. Det skal sikre, at de ikke forulempes, ligesom de urene. De urene, det er altså kvinder som Mimi Jakobsen og Marianne Jelved.

Der er således ikke noget kritisabelt ved at voldtage gammeldanske piger. Eftersom de ikke går klædt efter muhamedansk standard og eftersom de ikke tilbyder Allah og måske oven i købet spiser svinekød og nyder alkohol, - ja, så er de at betragte som urene, og sådanne kan ikke forvente beskyttelse mod forulempelse.

I muhamedanske lande er det almindeligt, at den voldtagne kvinde dræbes, fordi hun har bragt skam over familien. Hun er til enhver tid skyldig. Hun kunne have undladt at bringe sig i en situation, som førte til voldtægt.

Ifølge Sharia-loven kan en mand derimod ikke straffes for voldtægt, medmindre han tilstår.

Det er mildest talt svært at forstå, hvordan imamer med denne indstilling skal kunne bidrage til bekæmpelse af voldtægt mod danske kvinder uden at gøre vold på deres muhamedanske ideologi. Imamerens ønske giver kun mening, når man erindrer sig, at Muhammed har givet sine tilhængere lov til at lyve og forstille sig, hvis de herved kan narre de vantrø.

HV

Samsø

En dårlig forretning

Til integration af en håndfuld flygtninge på Samsø er følgende udgifter for år 2000 oplyst i Samsø Posten 15/3 2001: Skoleudgifter 358.000 kr., børnehusholdning 141.000 kr., introduktionsprogram 330.085 kr. og forsørgelsesudgifter 909.699 kr. Løn til integrationsmedarbejder og tolk udgør 467.471 kr. Samlede udgifter 2.206.255 kr. Den årlige udgift til de 15.000 flygtninge, der anerkendes hvert år i dette land, løber altså op i mange milliarder kroner. Samsø Kommunes socialudvalgsformand gør dog også kommunens indtægter på integrationen op (statslig refusion), hvorfor udgiften reduceres til 730.102 kr.

Der er også skabt beskæftigelse i kommunen ved dens flygtninge-import: En to-kulturel lærer, en integrationsmedarbejder m.m. Kommunens og de af staten refunderede penge ender igen i borgernes lommer? Og de fremmede socialklienter betaler jo også skat! Med en sådan logik kan man glæde sig over, at også vort militær, politi, sundhedsvæsen – ja selv vore politikere - i alt væsentligt er ganske gratis i drift. Lad os i det hele taget importere nogle flere forbrugere, der også giver gode stillinger i behandlersystemet!

Ligesom vi ikke kan leve af at barbære hinanden, kan vi imidlertid heller ikke leve af at integrere fremmede. Selv om nogle kommuner prøver at gøre en forretning ud af fremmedindustrien, fører den i sidste ende til større generel forarmelse. Samfundets produktive basis indskrænkes uvægerligt i takt med øget fremmedimport. Integrationsindustrien er udelukkende parasitær.

Østjylland

Kulturel berigelse i Kolding

En dansk kvinde i Kolding, som havde været så uforsigtig at få sig en somalisk

kæreste, ønskede at komme ud af forholdet igen. Det passede imidlertid ikke somalieren, som derfor hævnedes sig ved at forsøge at dræbe kvindens 3-årige datter. Drabsforsøget fandt 19. april. Den lille pige blev dagen efter udskrevet fra hospitalet og er udenfor livsfare. Somalieren eftersøges for drabsforsøg

(Kilde: TV3 20/4 01).

Over det hele

Tvivlsom mangel på højtuddannede

EU-kommissionens formand Romano Prodi forudsiger ifølge Aktuelt 21/3 2001, at EU-landene skal importere 1,6 mio. højtuddannede i løbet af de næste fem år, særlig til IT-sektoren. Heri erklærede den velkendte danske "ekspert" Hans Kornø Rasmussen sig i den nævnte avis enig.

Dagen efter udkom Magisterbladet. Heri var hovedhistorien, at massefyringer i den amerikanske og den svenske IT-branche vil brede sig til Danmark. Der er for mange IT-konsulenter, og de har for lidt at lave, lød budskabet her fra en anden ekspert. Konkurrencen mellem de mange små nye firmaer er meget hård, kun de store vil klare sig på længere sigt.

Boligmanglens årsag

Igennem de sidste par årtier har der været voksende bolignød. Af de godt 500.000 almene boliger i landet var kun 241 eller 0,05 pct. ledige 1. november 2000. Værst ser det ud i København, hvor der mangler ca. 50.000 boliger. Trykket på herberger og forsorgshjem er stigende, og på gaden støder man stadig oftere på hjemløse. Almindelige danskere uden hjem får hos det offentlige besked: "Du har fast job og ingen sociale problemer, så du kan ikke få hjælp." Det er dog kun danskere, der lades i stikken.

Den såkaldte Ølgaard-rapport fra 1988 forudsagde, at den private sektor fremover selv kunne klare den fornyelse af boligmassen, der var behov for. Dengang forudsagde man nemlig, at befolkningen ville falde. "I kraft af især indvandringen har udviklingen været og vil fortsat være den stik modsatte. Vi bliver flere indbyggere i Danmark", forklarer cheføkonom i Danske Entreprenører Curt Liliegreen.

(Kilde: Fagbladet (SID) 2001 nr. 5).

Farvelfærd

Andelen af bistandshjælp udbetalt til folk af fremmed herkomst udgør nu 37 procent af bistandshjælpen i Danmark. I løbet af få år, når de større årgange af danskere forlader arbejdsmarkedet og

går på pension, vil over halvdelen af bistandshjælpen skulle udbetales til folk af fremmed herkomst, såfremt at mængden af asylsøgere, der vælger at bo i Danmark og få familiesamføring i Danmark, fortsætter i samme størrelsesorden som i de sidste to år.

(Kilde: Vejle Amts Folkeblad 6/4 01).

Dagligdag under Besættelsen

Flere sager om tvangsægteskaber

København: Socialrådgivere og politi må i stigende omfang give fortabt i sager om voldelige konflikter og tvangsægteskaber blandt nydanske familier, der i stedet må løses af kommunens særlige udrykningshold. Når det sættes ind truer parterne ofte med at slå hinanden ihjel. Pigerne trues med at blive sendt til deres hjemlande, hvor der er eksempler på, at kvinder rent faktisk slås ihjel, siger Axel Nørsgaard fra Københavns Station 3. (JP Kbhvn. 020101).

At de ellers brave danske kvindesagsforkæmpere og tidligere rødstrømper ikke går på barrikaderne er utroligt, dybt rystende og yderst beskæmmende; uden videre giver man op overfor en islamisk middelalder-mentalitet!

»Gode kvinder er lydige... Hvad angår dem, fra hvem du frygter ulydighed, så tilrettevis dem, send dem i seng alene og slå dem. Allah er den højeste« (Kor. 4.34)

Nydanskere skød mod danskere

Århus: To mænd med nydansk baggrund er anholdt og sigtes for drabsforsøg efter at have affyret en række skud mod fire unge i Århus. De unge kom kørende i en bil, der blev ramt af seks-syv pistolskud. Ingen i bilen blev såret, men de fik en voldsom forskrækkelse. (TextTV2 050101)

At nydanskere normalt er bevæbnede må politiet konstatere gang efter gang. Den

væbnede islamiske besættelse af og terror mod danskerne tager til i disse år.

Dørmand slået ned af nydanskere

Amager: En dørmand fra værtshuset Mantra i Bergthorasgade blev søndag morgen ved ottetiden slået ned, da han forsøgte at smide en gruppe gæster ud. Nydanskerne slog dørmanden ned, inden gruppen forsvandt fra stedet. Halvanden time senere forsøgte en person i en passerende bil at affyre et skud fra et jagtgevær mod stedet. (Ritzau 080101)

Nydanskernes stormløb mod alle diskoteker m.v. antager uhyggelige former. Hvis en muslim rører så meget som et tørklæde er de dødsens, istedet skræmmer de danske piger væk fra byens liv, stikker dørmænd ned og overfalder danske unge, blot disse kigger på dem »med onde øjne«.. (arabere betragter blå øjne som onde øjne!).

Nydansker angreb tilfældig kvinde

København: En 26-årig nydansker fra Somalia var så utilfreds med, at han blev afvist, da han søndag morgen krævede samvær med en tilfældig kvinde foran Københavns Hovedbanegård, at han reagerede ved at slå og sparke løs på hende, inden han stak af. Han blev dog kort efter anholdt på Nørrebrogade. (Ritzau 080101).

»Kvinderne er din ager; gå da til dine marker, som du har lyst til. Gør gode gerninger og frygt Allah«... (Koranen 2:223). Piger, der ikke er tilslørede er ludere - også ifølge Koranen: Muhamme-dansk kulturberigelse!

Unge piger med i nydanske bander

Århus: Århus Politis ungdomsgruppe vil i den kommende tid samle kræfterne om danske teenage-piger, der holder til i de nydanske bander. Pigerne detager aktivt i den kriminalitet, som traditionelt bliver begået af de nydanske unge mænd. Det undersøges, om pigerne optræder som håndlangere. (JP 080100)

Nydanske koloniserer skyer ingen midler for at knægte de indfødte. - Politikere kunne bekæmpe banderne, hvis man som i middelhavsbyen Cagnes-sur-Mer indførte udgangsforbud mellem kl. 22 og seks om morgenen for unge under 13 år, medmindre de er ledsaget af en voksen. Her kan man bekæmpe nyfransk terrorisme. Men desværre hylder de (radikale) politikere samarbejdspolitiken dengang med Hitler som nu også under den muslimske okkupation.

11 børn familiesammenført

Esbjerg: En flygtninge-far fik mellem jul og nytår familiesammenført sin kone og

11 børn, hvor kommunen skal skaffe dag-institutionspladser til de seks børn, fordi forældrene skal på sprogskole. (Jyske Vestkysten 301201).

Så seks danske børn kunne ikke få plads og seks danske mødre måtte blive hjemme. Under den forrige besættelse besatte landets »gæster« i det mindste ikke danske børnehaver!

Uappetitle pizzeriaer

Ringkøbing: Mere end tre ud af fire pizzeriaer i kommunen sælger mad med alt for stort indhold af bakterier. Det uappetitle resultat stammer fra en tæt inspektion hos 54 pizza-»snekere« i perioden sept.-dec. 2000. Selv efter påbud og vejledning fra Fødevarerdirektoratet, måtte man påbyde hvert tredje pizzeria at begrænse menuen blandt andet efter fund af den farlige listeria-bakterie. (TextTV2 120101)

Pizza-pestens har bredt sig over hele landet - at handle sådanne uhumske steder er skadeligt for enhver danskers helbred - samtidig er det en landsskadelig handling, fordi varerne er importeret ulovligt, der snydes med moms, skat og afgifter og der benyttes arbejdskraft fra ulovligt indvandrede eller af nydanske dagpenge-modtagere. Velbekomme!

Børnebande tævede 11-årig

København: Den 11-årige dreng var på vej hjem fra Zahles Skole, da han ved nedgangen til perronen på landets mest trafikerede station Nørreport, så en gruppe nydanskere i alderen 6-12 år tæve en jævnaldrende dreng. - Da ingen greb ind overfor overfaldet på den danske dreng, gik den 11-årige hen til gruppen og bad dem lade drengen være. - Det fik imidlertid gruppen til at skifte offer, så de nu i stedet gennemtævede den 11-årige dreng fra Valby. Imens gik togpassagerer forbi overfaldet uden at gribe ind. Den manglende indgriben forarger Københavns Politi. (BT120101)

Jamen sådan er det - griber man ind mod nydanskernes terror, får man lynhurtigt en kniv i siden, og bliver derefter skånseløst forfulgt af snesevis af volds mænd, der er tilkaldt gennem deres berygtede mobiltelefonkæder.

Skolerne terroriseres af nydanskere

København: Flere skoler laver en volds-politik for at være på forkant med situationer, hvor en elev truer eller slår en lærer. På Sjællandsgades Skole på Indre Nørrebro har man netop udarbejdet skolens volds-politik. Sidste år gik en kvindelig vikar i dørken efter at have fået et knyt-næveslag i ansigtet fra en elev i en speci-

al Klasse. En anden gang blev en lærer jagtet af en rasende elev med en skarp genstand. Eleverne siger: »Fuck dig. Jeg dræber dig!« (JP København 120101). *Muslimske elever har ingen respekt for især danske kvindelige lærere, volds-spiralen i skoler med mange nydanskere vil stige voldsomt de kommende år. Det er ganske enkelt grunden til flugten fra den efterhånden »nydanske« folkeskole. Selvom danskerne ikke er udpræget kristne, så oplever de private kristne friskoler meget stor tilgang, fordi forældrene klogt ræsonnerer, at herfra holder muslimerne sig langt væk!*

Nydanskere søger ikke arbejde

Danmark: Næsten halvdelen af de arbejdsløse nydanskere søger slet ikke job, viser en ny undersøgelse foretaget for LO. Mange giver op, fordi de mangler faglige kvalifikationer og har problemer med det danske sprog. 60 procent af de ledige nydanskere fralægger sig ansvaret for deres manglende job. 40 pct. mener, at det i lige så høj grad er det offentliges ansvar at få dem i arbejde som deres eget. (Berl.Tid. 110101).

Tænk hvis tyskerne i den forrige besættelse også tog danske job! Der er hundre-detusinder af danske arbejdsløse. Gæste-arbejderne skal naturligvis rejse hjem, hvis de ikke tåler arbejde, eller der ikke er mere arbejde. Det er ikke det danske folk, der har inviteret gæsterne, men grådige globale fabrikanter. Gæstebudet er blevet groft udnyttet.

Fodboldvolden stiger i København

København: Den grove fodboldvold stiger i hovedstadsområdet. Overfald, slåskampe og trusler om vold foregår før, under og efter kampe. Den opstår især omkring unge nydanskere. Volden er nu nået ned til de unge i 12-13 års alderen. (JP Sport 090101).

Nydanskernes hidsighed og danskerforagt gør et samspil umuligt. Muslimske mænd må ikke tabe til »vantro griseædere« - deres tro og ære tilsiger uovervindelig i Allahs navn. Fair play er ikke et begreb, der kommer fra Den arabiske Halvø. Er der stadig halal-lallehoveder, der taler om et berigende kultur-møde?

Voldtog 12-årig, mens moderen så på

København: En chokeret mor blev tvunget til at se på, mens hendes endnu ikke nydanske kæreste tvang hendes 12-årige datter ind i soveværelset og voldtog og sex-misbrugte den forsvarsløse pige - der var jomfru, i fem timer i træk. Under et

retsmøde kom det frem, at det var sket 100 gange tidligere. Kort før anholdelsen søgte han om dansk statsborgerskab (B.T.160101).

Vi andre kan kun sidde tilbage med en modbydelig smag i munden over besættelsesmagtens fremfærd. Enhver god dansker må nu forstå at vælte de ansvarlige: Nyrups radikale samarbejdsregering fra magten. Der skal lyde et kraftigt. »Farvel-ler Polle!« Indtil da må alle indsamle materiale til et længe ventet retsopgør med de ansvarlige samarbejdspolitikere, deres medløbere, stikkerne og værnemagerne i godhedsindustrien.

Misbrugte fireårig

Rudkøbing: En 35-årig asylansøger er ved retten i Rudkøbing idømt otte måneders fængsel for seksuelt misbrug af en fireårig på et asylcenter på Langeland. Der er nedlagt forbud mod offentlig gengivelse af navnet på den dømte. (DR1 TTV 310101).

Nej, gammeldanskerne skulle jo nødig gå og se skævt til denne brave nye med-dansker, når han bliver belønnet med livslang forsørgelse på »die dummen Dänen«'s regning. Vi er tæt på tallet 400.000 nydanskere, og når Nyrup giver håndtryk til den »lille nye« nr. 400.000 som led i sin udskiftning af befolkningen, skulle der nødig opstå mishagsytringer.

Ville bestikke sex-offer med guld-ring

Århus: Det lykkedes ikke, og to unge nydanskere blev dømt for voldtægt og sex-mishandling af den 14-årige danske pige. Hun havde længe holdt overgrebene hemmelige, fordi hun var bange for at få lus-singer, hvis hun ikke efterkom nydanskernes krav. De have begået overgreb mod flere andre mindreårige piger. (EB 310101).

Hvornår vågner Holger Danske og gør op med Allahs Adidas-sortklædte storm-tropper! Selv det sortklædte HIPO-korps opførte sig som spejderdreng i forhold til »nynasse-isterne«!

Tilbød »rejse« til Irak

København: En 27-årig nydansker kørte op på siden af en 15-årig pige, mens hun gik på gaden og trak hende ind i sin bil. Han krænkede hendes blufærdighed og forlangte, hun skulle tage med ham til Irak. (TV2 TextTV 170201).

Hun afslog dog, selvom hun sikkert var imponeret over hans nye sorte Audi.

En halv milliard til Voldsmose

Odense: En halv milliard kroner over de næste 10 år skal gøre det udskældte

Voldsmosekvarter til et trygt og eftertragtet sted at bo og arbejde. Kommunen og regeringen har nu underskrevet aftalen om projektet. Pengene skal bl.a. give bedre boliger, legepladser og udstillinger. (TV2Text 190201).

Udstillinger! Jamen muslimer ses aldrig på museer eller udstillinger. Desuden nedslider nydanskerne en lejlighed totalt på ingen tid, så det er penge kastet ud af vinduet. Tyskernes træk på Nationalbanken begynder at ligne pebernødder i forhold til de 100 milliarder, den ny besættelsesmagt koster om året.

Voldtægtsforbryder på børnehjem

København: En af de drenge, som i efteråret deltog i voldtægten på Gammel Torv, skal overflyttes til børnehjemmet Nærumgård. På børnehjemmet bor flere piger, der har været udsat for sædeligheds-forbrydelser. (JP København 170301).

Jamen, det mangler da bare: Selvfølgelig skal vore nydanske unge mænd ikke savne noget. Alt andet ville være da være racis-tisk adfærd!

HIV-smitten breder sig

Danmark: HIV-smitten breder sig blandt heteroseksuelle. Årsagen er nydanskere indvandret fra Afrika. Halvdelen af de HIV-smittede stammer fra Afrika. (DR TV-avis 030401)

Den Sorte Død er altså kommet til landet – foruden en lang række andre sygdomme, bl.a. tuberkulose, der ellers var udryddet. Berigelsen vil ingen ende tage.

Dansker myrdet af nydansker

Køge: Den irakisk-fødte Ayob Jamil, der har tilstået drabet på sin nabo, forklarede selv politiet, at han havde kastet kniven i en lille sø efter at have stukket Alex Rene Madsen fem gange. I lang tid havde han generet sine naboer i Søsvinget. Danske-

ren havde længe forsøgt at anmelde nydanskeren for vold og trusler. (EB 100101).

Politiet kan slet ikke følge med de mange voldelige nydanskere. Flere og flere danskere lever som belejrede i deres lejligheder – der er kun eet at gøre: Flyt hurtigt og overlad »nynasse-isterne« til ghettoens berigelse.

Ny massevoldtægt

Odense: To 17-18-årige drenge er blevet fængslet for at have deltaget i en gruppe nydanskere voldtægt af en 13-årig pige i en baggård i Odense 1. april. Yderligere to nydanskere er blevet fængslet i sagen. De fængslede hævder, at pigen frivilligt gik med til seksuelt samkvem. (TextTV 150401).

Ja, naturligvis, pigen var jo en erfaren gammel vantro luder! Det varede to uger, før sagen blev tvunget frem, man ville vel skåne de stakkels drenge. – Erfaringer med både nytyskere, nysvenskere, nyfranskmænd og nybelgiere viser, at antallet af muslimske massevoldtægter vil stige kraftigt. Som de dybt ulykkelige jøder under forrige krig går danskerne umælende og uden modstand deres undergang i møde, mens halal-hippierne som Kapo'er står vagt ved jernbane-godsvognene.

Endnu en ung pige myrdet

Roskilde: En 20-årig nydansker af tyrkisk afstamning er blevet varetægts-fængslet for at have slået den 22-årige Signe Rathmann ihjel med flere knivstik i et poolcenter i Roskilde. Nydanskeren var en af de kunder, der besøgte poolcenteret, hvor kvinden arbejdede.

Siden blev der af medie-mafiaen tilsyneladende lagt totalt låg på sagen – vel sag-tens for ikke at forurolige de indfødte. Har nogle af DDF's medlemmer i Roskilde hørt om sagen?

Blomster ved mordstedet i Roskilde.

Verden Rundt

Sverige

Svenskdiskriminerende skoler

I en række svenske skoler er ytringer af svenskhed blevet forbudt. Fx bestemtes det i Uddevalla, at skoleafslutningen "ikke må have religiøse indslag af hensyn til børn fra andre kulturer". Flere steder har det svenske flag ikke måttet hejses på afslutningsdagen. Nationalsangen er også blevet forbudt som "stødende" for de sarte kolonisatorer. Nogle elever med svensk flag og ordet "Sverige" på trøjen blev indkaldt til rektor og fik at vide, at de aldrig mere måtte komme i skole i en sådan trøje.

Omvendt da albanere på en skole i Ängelholm i november fejrede deres nationaldag. Det skete med den albanske nationalsang, flag, sang og musik i flere timer. Jublen brød ud, da en dreng gik op på scenen i en rød trøje med bogstaverne "UCK", den albanske terrorhærs initialer.

(Kilde: Blågula frågor 2001 nr. 1).

Globaliseringens bagmænd mødes

Den 24.-28. maj blev der afholdt Bilderberg-topmøde for spidserne på internationalt plan indenfor medier, politik, erhvervsliv m.m. Det foregik på det fornemme Hotel Stenungsbaden nær Göteborg. Som sædvanlig uden presse-dækning, skønt det tilsyneladende er på de årlige Bilderberg-møder, at de kommende begivenheder i den globale politik diskuteres og planlægges. Fx blev Balkan-felttoget fastlagt i denne kreds, som ingen etablerede medier tør rette søgelyset mod. Hvilke nationers skæbne, der i disse dage besegles, kan man blot gisne om. Sikker er det kun, at "højre-nationalismen" og indvandringsmodstanden ingen forsvarere vil finde på de fornemme gulve, hvor målet er "En Verden" med alle til rådighed stående midler.

(Kilde: The Spotlight 30/3 01).

Fredløse "nazister" m.fl.

I Salem lige uden for Stockholm blev en 17-årig svensk dreng den 9. december lynchet af en bande på ca. 15 unge muhammedanere og deres svenske feltmadrasser. Ofret, der karakteriseres som "nynazist og skinhead", fik skåret halspulsåren over

med en kniv ført af en palæstinenser i banden. En politiinspektør forklarede få dage senere ugeringen, bl.a. med, at den 17-årige "var provokerende alene gennem sit udseende". Hans skole udtalte dog, at han aldrig havde voldt vanskeligheder dér.

I modsætning til, da en 19-årig tyrk knap et år forinden blev dræbt i et sammenstød mellem nogle svenskere og tyrkere, var der ingen officielle demonstrationer eller ministerbesøg i den dræbtes hjem, da ofret nu var en ukorrekt svensker. Dog gennemførte op mod 1000 mennesker et fakkeltog en uge efter drabet. Dette blev vel at mærke i medierne præsenteret som et nazistisk optog, og fokus blev lagt på de mord, som nogle helt andre nazister begik for flere år siden. "Racister" og det, der måtte gælde derfor, synes altså at være fredløst vildt i dagens Sverige.

Størst svinestreg begik – ikke uventet – statsminister Persson, som på den store "intolerance-konference" i Stockholm et par måneder senere viste en film med minde-fakkeltog for at dokumentere styrken i den "nazistiske trussel" i landet – uden at fortælle, hvorfor fakkeltoget blev afholdt! I samme film blev partiet Sverigedemokraterna, der uden undtagelse har optrådt fredeligt, præsenteret som indvandrer mishandlere, mordere, brandstiftere, udøvende hærværk på jødiske kirkegårde m.m. De fredløses skare er åbenbart under udvidelse.

(Kilde: Fri Information 2001 nr. 1).

Truende islam-terror

Ved årsskiftet skrev de svenske aviser "Stockholms News" og "Magazinet" (5/1 01), at det svenske sikkerhedspoliti, Säpo – der svarer til Politiets efterretningstjeneste i Danmark – er nødt til at overvåge visse moskeer i Sverige, eftersom man har konkrete eksempler på islamisk ekstremisme. Muslimske fundamentalister, som sympatiserer med terrorister, bruger moskeerne som politiske samlingssteder, og for det svenske sikkerhedspoliti gælder det om at afsløre planlægning af voldelig virksomhed i tide. At det er kommet så vidt, kan ikke undre nogen, hvis man har sat sig ind i islams mål og midler. Den islamiske organisations hjemmeside i Malmø går utvetydigt ind for at udslette alle ikke-islamiske stater og regeringer – om nødvendigt med våbenmagt.

Der findes givetvis lignende grupper i Danmark. Jyllands-Posten bragte den 17. december en artikel om den islamiske fundamentalist, Abdul Aziz, der bor i Brønshøj som "flygtning", men deltog i international terrorvirksomhed under Saudi-araberen Osama bin Laden. Abdul blev taget til fange i Tjetjenien af de russiske myndigheder i foråret 2000, sigtet for ulovlig våbenbesiddelse, mishandling, dokumentfalsk, kidnapning, frihedsberøvelse, sex-misbrug af mindreårige og voldtægt. Den danske ambassade har naturligvis løbende holdt sig i kontakt med terroristen i fængslet, og når han engang kommer på fri fod igen, vil Danmark tage imod ham med åbne arme.

Tyskland

150 mio. DM mod "højre"

Det tyske indenrigsministeriums program "Xenos" med et budget på 150 millioner Mark (over halvdelen fra EUs socialfonde) skal komme med tiltag mod diskrimination og marginalisering af fremmede på arbejdsmarkedet. Desuden skal pengene bruges til at uddanne unge mennesker til professionelle opsporere af "højreradikale internetsider". Og bus- og sporvognsførere skal uddannes til "konfliktmoderatorer". Ikke for at beskytte tyskere mod fremmedbanders vold, men for at gribe ind, når udlændinge trues eller chikaneres i transportmidlerne!

(Kilde: Junge Freiheit 23/2 01).

Illegale i Berlin

Ca. 100.000 udlændinge uden opholdstilladelse bor blandt Berlins 3,8 mio. indbyggere. Det oplyste byens CDU-senator Ekkehard Werthebach i marts.

(Kilde: Junge Freiheit 23/3 01).

Det nye DDR

De tyske socialdemokrater har sammen med de grønne, de liberale (FDP) og det gamle DDR-parti PDS fået alle repræsentanter i Forbundsdagen (undtagen CDU) til at tilslutte sig et 22-punkts program "mod højreekstremisme og fremmedfjendtlighed". Vel at mærke er der ingen som helst advarsel mod venstreekstremisme, tværtimod roses alle tiltag mod "højre", altså også de voldelige antifascister.

Programmet kræver bekæmpelse "af det såkaldte nye højre med alle retsstans midler". Ingen offentlige poster skal gives folk med angivelige højreekstremer forbindelser. Akademikere med sådanne

forbindelser skal udelukkes fra udvekslingsprogrammer. Forlag og boghandler skal opsøges og overtales til ikke at fremstille og udbrede "højreekstre" publikationer. Mediernes rolle i bekæmpelsen skal udvides, og en "demokratisk, statsborgerlig politisk opdragelse" i skoler og videregående uddannelser skal indføres. Endelig skal yderligere midler tilføres "forskning" i højreekstremismen, og et nationalt overvågningscenter efter fælleseuropæisk forbillede skal indføres.

(Kilde: Junge Freiheit 30/3 01).

Kæmpemoské i Berlin

Den hidtil største moské i Tyskland skal opføres i nærheden af lufthavnen Tempelhof i Berlin. Moskeen vil kunne rumme 1200 bedende helligkrigere i to etager. To 29 meter høje minareter vil tårne sig op over kuplen, der vil koste 5 mio. DM. I Berlin findes nu ca. 215.000 muhamedanere, i forvejen er der i byen 80 moskeer og bederum.

(Kilde: Nation & Europa april 2001).

Flere papir-tyskere

Antallet af tyrkere, der vil blive tyske statsborgere, stiger. Ved slutningen af 2000 skønnedes der at være en halv million "tyskere" med tyrkisk baggrund. I nærværende år antages endnu 150.000 tyrkere at blive "tyskere".

(Kilde: Nation & Europa april 2001).

Statistik-svindler

Også i danske medier har der været rapporter om en foruroligende stigning i tysk højreekstrem vold. Det har imidlertid intet på sig. Det "rekordhøje" antal højreekstre lovovertrædelser i 2000 (15.951) er for 85 procents vedkommende blot "meningsforbrydelser"(!) Der blev af højreekstrem vold kun rapporteret 998 tilfælde, ca. 0,5 pct. af de 180.000 voldsforbrydelser, der årligt finder sted i Tyskland. Og sigende har det ikke været nævnt, at venstreekstre lovovertrædelser er steget stærkt, sidste år var der 3.173.

(Kilde: Nation & Europa april 2001).

Kampagner og terror mod "højreekstre"

I marts blev på delstatsniveau oprettet den første "hotline" for højrefløjaktivister, som ønsker at træde ud af rækkerne: De tilbydes af myndighederne rådgivende samtaler med henblik på at få et nyt liv, evt. et arbejde, en ny bopæl og endog en

ny identitet. Efter den første måneds tid havde der dog endnu kun været et étcifret antal henvendelser.

Måske fordi mange aktivister virkelig mener, at der er rationelle grunde til militant at manifestere modstand over for udviklingen af nationalstaterne?

Det er dog ikke kun ved den frivillige overbevisnings kraft, at det officielle Tyskland kæmper mod højrefløjen: I begyndelsen af april var der over hele landet razziaer mod såkaldte "højreekstre musik-byttecentraler", hvorunder over 100 boliger blev gennemført, computere og andet elektronisk udstyr beslaglagt. Ved samme tid erklærede det tyske indenrigsministerium, at man ville benytte hackere for at nedbryde de politisk ukorrekte tyske hjemmesider, der ligger på servere i USA, hvor ytringsfriheden er større. Man ville "ikke lade nogen tekniske muligheder ude af betragtning" for at få ram på de formastelige nationalister.

(Kilde: Junge Freiheit 20/4 01).

Storbritannien

Optøjer i Bradford

Det var ikke kun i USA (Cincinnati), at der i april var multikulturelle sammenstød: Hundredevis af unge gik 16. april amok i centrum af den engelske by Bradford, hvor de kastede benzinbomber og mursten mod hinanden. Byen har et stort asiatisk mindretal, og gadekampene var udtryk for de spændinger, der er mellem hvide og asiatiske unge.

Politiet oplyste, at tre personer var blevet anholdt og fire var blevet lettere såret af glas, sten og andet kasteskyts, som føg gennem luften under optøjerne. Flere end 100 politifolk i kampuniformer blev hasteindkaldt for at få situationen under kontrol.

Biler og pubber i bydelen Lidget Green var mål for vandalernes hærgen. Mindst otte biler blev stukket i brand og ødelagt på en parkeringsplads ved en pub, hvor balladen brød ud.

William Hand var sammen med omkring 60 andre gæster nødt til at søge skjul i et lille rum på første sal af The Second West Pub, da de rasende unge kastede benzinbomber ind gennem vinduerne.

Han sagde, at 50-60 unge asiater kom løbende og begyndte at smadre vinduer på The Old Fellows Pub på den anden side af gaden. Derpå kastede de benzinbomber ind gennem The Second West Pubs vinduer.

»Der var flere mindreårige børn til stede. Vi stod presset sammen som sardi-

ner i en dåse, og vi var meget bange«, sagde William Hand.

»Urolighederne og ødelæggelserne spredte sig over et stort område og omfattede flere ungdomsgrupper«, sagde en talsmand for politiet i Yorkshire.

Bradford med 500.000 indbyggere har 80.000 muhamedanere fra Pakistan, 17.000 hinduer og 6.000 fra Caribien. Om et par årtier vil muhamedanerne være i flertal. Såvel i denne by som på nationalt plan går udviklingen stadig mere mod, at asiater angriber hvide, ikke omvendt. I Oldham var fx 60% af sidste års 572 "racistiske angreb" rettet mod hvide. Tilfældige angreb mod indfødte englændere forekommer overalt i byerne, som regel om aftenen og udført af de også herhjemme velkendte fremmedbander. Under den såkaldte Lidget Green opstand blev hvide bilister således standset og overfaldet. Fx fik sygeplejersken Julie Cook en mursten gennem ruden, sandsynligvis bliver hun blind pga. glassplinterne.

"Hvis jeg var hvid, ville jeg ikke komme her sent om aftenen", erklærer en mand ved navn Mhaeed. Områder i Storbritannien tilhører reelt ikke længere briterne.

(Kilder: Politiken 17/4 01; The Observer 22/4 01).

Holland

Alarmerende fremmedkriminalitet

I hollandske fængsler er 53 pct. af de indsatte "født i udlandet", dvs. hollandske fanger er i mindretal! 2,7 millioner indbyggere i Holland er født i udlandet, mest overkriminalitet findes hos personer fra de hollandske Antiller, der er 6,5 gange så kriminelle som landsgennemsnittet, marokkanere er ca. 4,2 gange så kriminelle som dette gennemsnit, øvrige afrikanere 4,8 gange, eks-jugoslaver 4 gange, personer fra Surinam og fra Mellemøsten ca. 3,5 gange, østeuropæere ca. 2,8 gange, tyrkere 2,3 gange, øvrige asiater dobbelt så kriminelle som landsgennemsnittet og latinamerikanere ca. 1,7 gange mere kriminelle end indbyggere i Holland i gennemsnit.

Alt dette fremgår af en politirapport, som har vakt opmærksomhed i Holland. Det fremgår også af rapporten, at de etniske grupper synes at have hver sin specialitet. Fx marokkanere som narko-mellemhandlere, surinamesere prostitution og ulovlig bilhandel, antillanere er overfaldsmænd og pakistanere besørger illegale bankforretninger.

(Kilde: Vlaams Blok magazine 2001 nr. 4).

Frankrig

Bundløse kar

Alene til de muhamedanerbelastede kvarterer i byen Lille er der for årene 2000-2006 afsat 2,4 milliarder franc til forsøg på at bekæmpe problemerne for de 200.000 kulturelt/socialt belastede indbyggere (60% er muhamedanere). Det er også sigende, at Roubaix, der er Frankrigs mest muslimske by, også er den der får størst statsligt tilskud: 100 mio. franc pr. år de næste fem år.

(Kilde: J'ai tout compris! 2001 nr. 6).

Symbolisk "straf" for mord på fransk

I november 1997 dræbte en 17-årig marokkansk dreng en 18-årig fransk gymnasieelev. I februar faldt dommen: Fem års fængsel, deraf fire et halvt år betinget, og da morderen allerede inden dommen havde siddet et halvt år, blev han med det samme løsladt. Hvis et mord på en fremmed var blevet "straffet" på samme facon, havde der selvfølgelig straks været demonstrationer m.m. De indfødte overalt i Europa (jvf. også lynch-mordet i Sverige) synes at blive stadig mere fredløse, mens man "for at bevare freden" ikke farer hårdt frem mod fremmedvolden.

(Kilde: J'ai Tout Compris! 2001 nr. 7).

Statsstøttet afrikanisering

Sidste år ankom der 96.500 lovlige indvandrere fra Afrika til Frankrig, en stigning på 55 pct. i forhold til 1999. Antallet af illegalt indrejste skønnes til mellem 30.000 og 150.000 (for hele Schengenområdet 400-500.000). Kun i 7.735 tilfælde er indtrængerne blevet ført tilbage til den franske grænse (hvorfra man vel at mærke hurtigt kan komme ind i landet igen). Børnetallet for sorte afrikanere i Frankrig ligger på mellem 4,8 og 6,9 (mod et gennemsnit på 1,7 for franske kvinder). Samtidig rejser årligt 40-50.000 højtuddannede franskmænd til udlandet.

Også antallet af asylsøgere i Frankrig er steget: Fra 17.000 i 1997 til 24.000 i 1999 til 38.700 i 2000. Kun 15 pct. accepteres som flygtninge i første omgang, men også her sendes kun de færreste tilbage (og så har de endda fortrydelsesret – selv illegalt indvandrede ifølge cirkulærer af 24/6 97, 19/1 98 og 4/7 98!). Et nyt mønster er, at ikke kun enkelte flygtninge, men hele familier ankommer. Mens deres sag trækker i langdrag, søger alskens organisationer for, at "staklernes" ophold bliver behageligt, fx er der tilskud til ind-

logering på hotel. Den automatiske understøttelse på 1.840 F om måneden suppleres ofte af alskens sort arbejde hos etniske fæller i værtslandet.

(Kilde: J'ai Tout Compris! 2001 nr. 8).

Statsstøttet racisme

I Sverige går den ledende socialdemokratiske politiker og minister Mona Sahlin åbent i brechen for, "at hvis to personer med samme kvalifikationer søger samme job, skal den der hedder Mohammed komme først". Den 3. april har også den franske nationalforsamling vedtaget en lov "mod diskrimination på arbejdsmarkedet", efter hvilken det er forbudt at diskriminere pga. "seksuel orientering, fysisk fremtræden eller efternavn". Ved en retssag vil det være den anklagede arbejdsgivers opgave at bevise, at der ikke er blevet diskrimineret. I realiteten er der tale om at privilegere bestemte befolkningsgrupper: En heteroseksuel franskmænd har ingen steder at klage, hvis han fyres eller nægtes ansættelse.

(Kilde: J'ai Tout Compris! 2001 nr. 8).

Båd "flygtninge" behandles som fyrster

De godt 900 kurdere, som i februar drev i land ved den franske kyst i fragtskibet *Fast Sea* (efter at være blevet kørt 1000 km i bil gennem Tyrkiet fra irakisk Kurdistan), blev ikke alene ikke straks returneret: De franske myndigheder betaler dem, giver dem mad, søger job for dem og underviser deres børn. En af kurderne udtaler, at så godt behandles end ikke ikke-kurdiske borgere i Irak. En kvinde imødeser begejstret den fremtid, som hendes børn vil få i Frankrig. En anden (med 11 børn) jubler: "Det er fantastisk, man fortæller os at vi kan forplejes gratis. Alle er meget venlige mod os."

Efter denne modtagelse vil rygten brede sig i den tredje verden: I Vesteuropa behandles illegale indvandrere bedre end europæerne selv!

(Kilde: J'ai Tout Compris! 2001 nr. 7).

Dårlige fremmedlæger

En ledende fransk læge, professor Didier Meillère, advarer mod manglen på bevillinger til franske hospitaler. Desuden finder han det ildevarslende, at antallet af medicinstuderende reduceres, samtidig med at stadig flere af dem er indvandrere, hvis generelle uddannelsesniveau oftest er lavere.

Også i Danmark bliver der som bekendt stadig flere fremmedlæger. Er deres kvalifikationer mon tilstrækkelige?

(Kilde: J'ai Tout Compris! 2001 nr. 6).

Antiracistisk tavshed

En ung franskmænd, der stod på en jernbanestation i Roubaix med sin 8-årige datter, blev 30. oktober sidste år knivdræbt af en bande nordafrikanere. Medierne bagatelliserede hændelsen, og de "antiracistiske" organisationer ville ikke møde op til ofrets begravelse for at "undgå provokationer". Havde han været af anden herkomst, havde de nok demonstreret i titusindvis i gaderne, med minstre i spidsen.

(Kilde: J'ai Tout Compris! 2001 nr. 6).

Høflighed mod kolonisatorerne

Et nyt cirkulære befaler de franske betjente at tage kasketten af, når de taler med muhamedanere, især de unge fremmede, da det "er fornærmende for en muslim, hvis man ikke over for ham står med blottet hoved"... Da der den 25. marts var optøjer i Hérouville-sur-Meuse foranstaltet af nordafrikanere, kunne man da også se betjente uden hovedbeklædning gribe ind for at dæmpe gemytterne.

Samtidig kræver et andet cirkulære, at der i alle offentlige organer med kontakt til samfundet ansættes mindst én arabisktalende mellemmand. At indtrængerne har at lære værtslandets sprog kræver ingen.

En lignende "høflighed" udvises i øvrigt i de franske skolekantiner: Er blot ét barn muhamedaner, spiser intet barn svinekød. Franskmændenes underkastelse i eget land synes total.

(Kilde: J'ai Tout Compris! 2001 nr. 7).

Multikultopia i flammer

Nær centrum i Paris var der i marts et blodigt multietnisk "sammenstød", hvor 300 unge gik amok med økser, knive og stålrør. Det var blot et enkelt udslag af det stadig mere eksplosive multietniske eksperiment. En sigende indikator: Alene sidste år i Frankrig gik 15.000 biler op i flammer pga. unge fremmedes bande-kampe.

(Kilde: Nation & Europa april 2001).

Spanien

Rationel "racisme"

Madrids forfatningsret har besluttet, at det er lovligt for politiet særligt at kontrollere identitetskort m.v. for personer alene pga. af deres hudfarve. "Ved kontrollen af udlændinge må bestemte fysiske eller etniske kendetegn tages i betragtning", hed det i dommen, som sluttede en sag rejst af en sort amerikanerinde, som på en togstation blev bedt om at vise sit identi-

tetskort. Hendes spanske mand og deres søn skulle ikke vise kort. Dette opfattede konen, der har boet 33 år i Spanien, som diskrimination. Men den er altså rationelt begrundet.

(Kilde: Junge Freiheit 23/2 01).

Balkan

Masser af illegale

I eks-Jugoslavien skjuler der sig 200.000 kinesere, der venter på at komme til EU. De ankommer via Beograd. Også iranere kan frit rejse til eks-Jugoslavien, især til Sarajevo, alene sidste år ankom 14.000. I Slovenien blev 36.000 ikke-europæere arresteret sidste år, kun ganske få blev sendt retur. Fx blev af 4.892 indfangede tyrkere kun 870 returneret til hjemlandet. Der er i eks-Jugoslavien også mange fra Bangladesh, Algeriet og Pakistan.

(Kilde: J'ai Tout Compris! 2001 nr. 8).

Europarådet

Islam-kritik = racisme

I den seneste rapport fra Europarådet, hvor Danmark blev kritiseret, blev ikke kun "racisme", men også blot kritik af islam stigmatiseret. Det skete dog også allerede i en "General Policy Recommendation" af 27/4 2000 fra rådets særlige Kommission mod Racisme og Intolerance, der også udgav den mere berømte rapport i år. Men publikationen af 27. april sidste år – nr. CRI (2000) 21 – er også bemærkelsesværdig. Den har titlen "Bekæmpelse af intolerance og diskrimination mod muslimer". Heri henvises bl.a. til den parlamentariske forsamlings anbefaling nr. 1162 af 19/9 1991 om "Islamisk kulturs bidrag til europæisk civilisation", og den nye anbefaling hævder også islams "positive bidrag til den fortsatte udvikling af de europæiske samfund i hvilke den er en integreret del"!

Her ud fra "beklages stærkt", at islam "nogle gange portrætteres unøjagtigt på grundlag af fjendtlige stereotyper, hvilket får denne religion til at fremstå som en trussel". Bl.a. med henvisning til dette anbefales stærkere sanktioner mod diskrimination af muslimer i Europa, eventuelle hindringer mod opførelse af muslimske helligdomme bør fjernes, og offentlige institutioner og arbejdsgivere bør skabe plads til muslimers krav i dagligdagen. Desuden skal der sørges for, at skoler og videregående uddannelser i historieundervisning m.m. ikke præsenterer "fordrejede" opfattelser af islam, så denne kommer til at fremstå som en trussel, og

medierne bør gøres bevidste om deres behandling af islam, så de ikke foreviger "fordomme og fordrejet information". Via dialog skal der i befolkningen generelt skabes bevidsthed om, hvor man skal være særlig forsigtig for at "undgå sociale og kulturelle konflikter".

Osv osv. Kort sagt skal sandheden om islam som en "berigelse" være et urørligt dogme, og europæerne skal behandle kolonisateurerne som rådne æg, så disse diskriminerede stakler ikke reagerer med berettigede sociale uroligheder. Det skal nok gå godt...

Lobbyisme for medie-ensretning

Europarådet har ikke alene udgivet den velkendte rapport, hvor Danmark bæres med betegnelserne anti-muslimsk og fremmedfjendsk. Et år forinden udgav det et 52-siders hefte med "eksempler på 'god praksis' i kampen mod racisme og intolerance i de europæiske medier" (publikation CRI (2000) 19).

Bl.a. roses svenske avisers forside-udhængning af unge højreaktivist. Det berettes begejstret, at flere af dem derefter blev smidt ud af deres fagforening, "og nogle arbejdsgivere diskuterede åbent, om deres nazi-ansatte skulle fyres".

Af danske tiltag roses bl.a. Danmarks Radios nye strategi "for at give et bedre portræt af det danske multikulturelle samfund".

Fra Svejts fremhæves et kursus, der tre gange om året træner et halvt hundrede journalister i at "undgå sexistiske og racistiske udtryk". Desuden belæres de om etnocentrisme og om vor afhængighed af den tredje verden. Lignende oplysning af journalister finder sted i Belgien, hvor "ekstremt højreorienterede partier prøver at manipulere medierne" (en del af en kampagne mod Vlaams Blok, der nu fører sag for overhovedet at være lovligt!). Omvendt anbefales at give større medieadgang for etniske minoriteter. I Holland køres deciderede hvervekampagner for at gøre fremmede til journalister.

I heftet roses også de stadig flere mediepriser, som specifikt belønner en indsats for et "Europa med kulturel mangfoldighed", "mod racisme og ostrakisme" osv., fx "Civis Prize", "Prix Iris" og Det internationale Journalistforbunds Pris for kamp mod racisme og fremmedhad, der støttes af den Europæiske Kommission, Europarådet, European Broadcasting Union og European Newspaper Publishers Association.

Det er kort sagt ikke en neutral presse, men en manipulerende og skønmalerisk

med en bestemt politisk dagsorden, som Europarådet ønsker. Med dets seneste rapport mod Danmark og dets kritik af vor "diskriminerende" Folkekirke har dette organ igen dokumenteret en underlødighed, der ikke står tilbage for Europa-parlamentets. Og det siger ikke så lidt.

U-lande

Mangel på familieplanlægning

Ifølge det videnskabelige tidsskrift *Population and Development Review*, december 2000, er 20-25% af alle fødsler i udviklingslandene uønskede af kvinderne; antallet af uønskede graviditeter er endnu højere.

Det antyder endnu engang, at familieplanlægning burde være den altoverskyggende prioritet i u-landsbistand, da standsning af befolkningsekspllosionen er en nødvendig forudsætning for enhver videre udvikling. Men mon ikke Pavens og Muhameds udsendinge i forening med guddommelig sanktioneret mandschauvinisme vil sørge for at holde denne eneste rationelle indsats mod fattigdommen fra døren?

Pakistan

Danmark populært rejsemål

Hver dag, når den danske ambassade i Islamabad har åbent, er der lange køer foran døren af folk, der på alle måder søger at få et visum til Danmark. Ansøgere opretter fx fingerede firmaer, trykker brevpapir med forretningshoved og opretter virksomhedstelefon for at opnå visum som forretningsmænd. Mange falsknere søger igen efter et halvt års tid. De dokumenter, ambassaden modtager, bliver ofte undersøgt af særlige bureauer med ekspertise indenfor falsknier. Hovedparten af ambassadens tid går med at ekspedere sager vedr. pakistanere i Danmark: Visumansøgninger, familiesammenføringer, opholdstilladelser, asylansøgninger og tvangsægteskabssager. Så lidt tid går med sædvanlige ambassadeopgaver såsom handel, økonomi og politik, at ambassadens leder ikke mener, at vi havde brug for en ambassade i Pakistan, hvis det ikke var for alle pakistanerne i Danmark.

En pakistaner i Danmark, Malik Muhammad Akram, der bor i Hedehusene og er ansat i PostDanmark, fortæller: "Jeg var den første fra min landsby, der udvandrede til Danmark for 33 år siden, i dag er der over 1000 fra landsbyen i Danmark." Ægteparret Akram bor med deres 8 børn i

et hus med 11 værelser, nu har de købt et hus til i nærheden til en af deres sønner, som netop har fået familiesammenført sin nye hustru fra Pakistan. Desuden har familien et stort hus i Pakistan.

På trods af, at de fleste muhamedanske familier i Danmark har mellem 4 og 6 børn, gifter de unge fremmede sig næsten aldrig med hinanden, men får altid ægtefællen hentet fra slægtens landsby i hjemlandet. Her vil man nemlig betale meget for at få en ægtefælle afsat til Danmark. Pengene kommer tifold retur. Så får slægten i landsbyen jo snart en ny forsørger i Danmark, hvorfra skatteborgerbetalte penge hurtigt vil begynde at flyde i en lind strøm fra det bortgiftede afkom.

(Kilde: Ekstra Bladet 5/4 01).

Japan

Fjernøstligt forbillede

Under den såkaldte fulde beskæftigelse i 1960'erne imødekom de fleste europæiske regeringer erhvervslivets ønske om at åbne grænserne for billig fremmed arbejdskraft.

I Japan gik man en anden vej. Med udgangspunkt i langsigtede analyser slog man fast, at fremmed arbejdskraft på længere sigt ville forårsage problemer og udgifter, som ville overstige den kortsigtede økonomiske gevinst. Først og fremmest ville billig arbejdskraft blot bidrage til at opretholde et forældet produktionsapparat og forsinke nyinvesteringer. I stedet for at åbne for fremmed arbejdskraft valgte japanerne at satse på ny arbejdskraftsbesparende udstyr så som computerstyret produktionsudstyr. Resultatet kender vi alle. Japanerne blev førende på verdensplan inden for snart sagt alle former for produkter: biler, elektronik, fotoudstyr osv. Som en ikke uvæsentlig sidegevinst kan man fortsat færdes trygt hvor som helst og når som helst i Japan. Bandedriminalitet og massevoldtægter er aldeles ukendte fænomener.

På grund af meget lave fødselsrater er diskussionen kommet op igen i Japan. I en artikel i det engelsksprogede 'Japan Close-up' vender seniorforsker Takuro Morinaga fra Sanwa Institutet for Forskning og Rådgivning (Sanwa Research Institute and Consulting) sig imod de dele af industrien, som 'ønsker fremmed arbejdskraft for at få en kortsigtet profit'. 'Profitten vil tilfalde de industrier, som beskæftiger de fremmede, hvorimod de efterfølgende byrder vil skulle bæres af hele samfundet. Dernæst vil fremmed arbejdskraft forsinke nødvendige investeringer. Adgangen til billig arbejdskraft ville få virksomhederne til at udskyde investeringer i automation'.

Takuro Morinaga anfører desuden, at mange i pensionsalderen både kan og vil blive længere på arbejdsmarkedet.

Endelig runder Takuro Morinaga sin artikel af med ord, som er værd at erindre sig: 'Der er ikke noget galt ved en nedgang i befolkning og nationalprodukt. Nedgang i nationalprodukt pr. indbygger er et problem, men det er jo ikke konsekvensen, hvis befolkningstallet falder. Derimod vil trafiktheden mindskes og boligproblemerne blive lettet. Færre børn betyder færre udgifter til uddannelse. Fritidsfaciliteterne vil blive mindre overrendte. Spørgsmalet om, hvordan vi vil klare en nedgang i folketallet i dag, vil afgøre den japanske befolknings fremtidige livsstil.'

Takuro Morinagas synspunkter er værd at inddrage i diskussionen i Danmark.

(Kilde: Japan Close-Up, No. 9 2001).

FN

Afrikanisering af Europa

I foråret 1999 skrev FNs generalsekretær Kofi Annan i den svenske avis Dagens Nyheter om krigene i Afrika: "Multiethniciteten i de fleste afrikanske lande forværrer i disse situationer allerede eksisterende spændinger og frygt, hvilket gør konflikter næsten uundgåelige."

To år senere på den store konference om "tolerance" i Stockholm kritiserede Annan EU for restriktivt asylpolitik. Konsekvensen af hans holdning er øget multiethnicitet i Europa med deraf følgende konflikter. Hvorfor vil han skabe afrikanske tilstande hos os?

(Kilde: Blågulå spørgsmål 2001 nr. 1).

Bøger og tidsskrifter

Ekstremhumanismens fjendebilleder

Rune Engelbreth Larsen: Det nye højre i Danmark. (Tiderne Skifter, 2001. 236 sider. 248 kr.).

Man bliver ved læsningen af denne bog helt benøvet over den betydning, som Den Danske Forening angiveligt har haft for, at opinionen herhjemme efter forfatterens mening er vipet til den "fremmedfjendtlige" side. At det i høj grad simpelthen er den objektive udvikling, der er blevet folk utålelig, synes ikke at falde ham ind, da han kun ser berigelse, hvor alle parametre dokumenterer en belastning. Debattører som Søren Krarup, DDF, Dansk Forum og andre i det "nye højre" kan desværre højst agere som den lille tue, der kun vælter vognen, fordi den i forvejen er læsset alt for højt.

Desuden ruller vognen jo i virkelighedens verden beklageligt også stadig næsten upåvirket mod afgrunden: Gevinsterne for os, som Engelbreth så udmærket registrerer, er i altovervejende grad blot verbale (og skyldes netop, at vi har sandheden på vor side). Der er jo nu i Danmark flere fremmede end nogensinde, og andelen vokser med uformindsket hast. Socialdemokratiets efter Engelbreths mening ildevarslede kurs er nøgtermt bedømt i alt væsentligt retorisk-

taktisk – antallet af fremmede i landet vover det ikke at røre. I bogen kritiseres da også med rette, at regeringen på én gang lader indvandringen fortsætte og afviser det multikulturelle samfund. At Karen Jespersen efter udlandets dom skulle være "værre end Jörg Haider", siger desværre ikke så meget, da Østrig med Haiders parti i regeringen som bekendt ligger i spidsen hvad angår overholdelse af "menneskerettighederne". Tiden vil vise, om Dansk Folkeparti kan modstå presset fra denne ideologi, hvis for fædrelandene skæbnsvangre vej til overherredømme gennem 1990'erne ulykkeligvis langt overskygger "højrefløjens" små sejre.

Hvad angår Engelbreths beskrivelse af det "nye højre", er den gennemgående insinuerende – som sædvanligt i skildringen af nationalsindede antydes en "skjult dagsorden" (fx er DDFs styrelse "ikke uplettet") i kontrast til "humanisternes" (= Engelbreths) gennemført retlinede motiver. Men mon Engelbreths ambitioner i vort offentlige liv er mindre end dem, han tillægger Søren Krarup? Desværre må Engelbreth og hans fakkelbærere i endnu højre grad end Seem-præsten kunne "vejre morgenluft": Iskolde vinde blæser allerede ind i vort folkehjem. Døren står på vid gab.

Engelbreth rammer dog i plet i skildringen af DDFs skæbne: "Den Danske Forening er utvivlsomt den forening uden for de politiske partier, der har fået mest medieomtale i Danmark igennem begyndelsen af 1990'erne, hyppigst er blevet udsat for forsøg på at hindre dens ellers grundlovssikrede mødeaktivitet, oftest har været involve-

ret i belastende skandaler og efterfølgende juridiske slagsmål, og som sjældent har fået en upartisk behandling i pressen.”

DDFs skæbne som stadig mere marginaliseret og tabu for selv mange af dem, der støttede os i starten, turde dog om noget demonstere, at hele bogens tese om et væsentligt nationalt gennembrud er vrøvl. Det eneste fomødne: Færre fremmede i Danmark – hvilket næsten kun DDF står for –, synes at være et fjernere mål end nogensinde. Netop derfor bør vi gøre Engelbreths antydning af, at vi har overlevet os selv, til skamme: Vort budskab har aldrig været mere tiltrængt end nu, hvor Danmark (endda under en postuleret “højrebølge”!) nærmer sig en fremmedandel på de fatale 10 procent.

Engelbreths myte om nationalistiske trusler er (desværre) en fræk konstruktion, men – hvis man skal anvende hans egen logik mod ham selv – sikkert en med velberåd hu udtænkt taktik, der opstiller et fjendebillede, som hans Minoritetspartis propaganda vil lukrere på i en kommende valgkamp.

Peter Neerup Buhl

Udanske tilstande

Thorkild Borup Jensen (red.): Danske tilstande. En antologi af danske essays. (Det Schønbergske Forlag, 2000. 156 sider. 175 kr.)

Treogtyve essays om dansk identitet fra 1900-tallet kommer tilsyneladende vidt omkring. Fra Georg Brandes og Viggo Hørup til Dan Turèll og Villy Sørensen. Selvfølgelig mangler heller ikke hverken Uffe Østergård eller Jørgen Knudsen. Man begynder at mærke en tendens. Når emnet nu engang er det danske, må man i hvert fald undre sig over, hvilke fremragende essayister der ikke er med. Fx Harald Nielsen, Søren Krarup og Thorkild Gravlund.

Den sidstnævnte kommer kun til orde indirekte i Kai Friis Møllers “Danskhed og Dannelse” fra 1925, én lang arrogant typisk Politiken-nedsabling af Gravlund, der havde vakt Friis Møllers vrede ved bl.a. at fastslå: “Den, der vil være verdensklog, sanker lærdom fra videst forskellige steder, lærer sprog, hvorpå man ikke når at kunne udtrykke sig, læser værker, hvis ånd man ikke fatter, og følger med i politik, hvis forudsætninger man intet kender til. Det kaldes verdenskultur. En mere kulturløs dannelse har næppe nogen tid ejet.”

For at gøre essaysamlingen komplet skulle der nok være medtaget et angreb på Søren Krarup af Tøger Seidenfaden, vor tids fuldblods Friis Møller-ætling. Samme åndretning er dog repræsenteret ved et essay af Anne Knudsen, der selv sagt er en problematisering af vor nationale homogenitet.

Rammende er dog de to første essays i samlingen: Følgende 100-årige udsagn af Georg Brandes har således lige så sørgelig aktualitet i dag: “Man kan rimeligvis tillægge det danske folk tålmodets dyd. Utålmodighedens større dyd synes det at savne. Det har båret de usleste regeringers tryk og fundet sig i deres fejlgreb uden et opstandsforsøg, næsten uden tydelige tegn på utilfredshed.” Denne karakterbrist har vel at mærke især De Radikale nydt godt af i tiden siden.

De radikales banebryder Viggo Hørup er dog i kontrast til sine nutidige arvtagere forfriskende læsning. Hans Politiken-artikel “Fædreland” (1901) siger alt: “Et lille land er tryggere end noget hjem, bedre lukket, sikrere fredet. I et hjem er der endnu en klokke, der ringer, en dør, der bankes på, og med de fremmede strømmer civilisationens kolde luft og dens tvang ind i de lune stuer og blæser alt det daglige ud af sine folder. Hjemmets folk strammer sig op og er ikke længer sig selv.”

Også Helge Røde ramte i “Det danske Sprog” (1927) i plet med sine ord om vort folkefællesskab, bundet sammen af modersmålet: “Vi kan jo være forskellige nok indbyrdes og temmelig usentimentale; men fremmed og fremmed er dog to ting. Her sidder mennesker, som ikke kender noget til hinanden og er ulige i et og alt, og så ejer de alligevel en rigdom og et hemmeligt tegn i fællesskab.”

Fra hovedmassen af de 23 essays, der er fra efter 1960, er der ikke megen åndelig næring at hente. Den generelle holdning til Danmark udtrykkes nok præcist i Samuel Rachlins essay – “fra deltager er man blevet iagttager, og med en vis undren har jeg opdaget, at jeg er begyndt at forholde mig til Danmark og danskerne på samme måde, som jeg forholder mig til amerikanerne og russerne: iagttagende og analyserende.”

Nutidens skribenter føler tydeligvis ikke et selvfølgeligt skæbnefællesskab med deres folk, det er blot endnu et objekt til “analyse” (nedrakning) og ironisk/sarkastisk kritik.

Over for denne tidsånd må man som den eneste egentlig “nationalistiske” essayist i samlingen, Kaj Munk, håbe på, at danskernes hidtidige passivitet blot er stilheden før stormen: “Dette er en ildprøve, især for ungdommen. Kan den bevise sin danskhed ved at afstå fra handling i utide for des mere at være rede i tide, da beviser den, jo stærkere des længere det varer, at denne feberkrise for Danmark

ikke er dødens, men udrensningens, – at Danmark stadig er livet værd og efter sygdommen og operationen vil genvinde sin sundhed og frisk leve videre, måske årtusinder endnu.”

Man må erindre, at selv dansk parlamentarismes nestor I.C. Christensen anså det for en god regel, “at når et system har virket sin tid, så kommer der revolution.” Den nationale revolution vil måske snart være den eneste mulighed for at befri os for den Radikale klods om benet og for den national-nihilistiske “modernisme”, hvis tyranni de fleste essays i denne samling dokumenterer.

Peter Neerup Buhl

Tvivlsom nytænkning

Peter Seeberg (red.): Ubekvemme udfordringer. Aktuelle tendenser i den danske og europæiske indvandrerdiskussion. (Odense Universitetsforlag, 2001. 223 sider. 225 kr.)

På trods af angivelig nytænkning flourer den fatale typiske akademiske konstruktivisme alligevel i denne bog. Allerede i indledningen hedder det, at forestillingen om specifikke kulturer har “i en i stigende grad globaliseret verden mistet sin mening, hvis den nogensinde har haft noget på sig.” Selv den mest primitive sort/hvide opdeling af verdens kulturer må dog siges at være mere virkelighedsnær end modeteorien om, at forskellene mellem verdens kulturer i alt væsentlighed er konstrueret. For kvinder der bliver stenet eller omskåret, eller tyve der får hånden amputeret, er forskellene vist ganske konkrete – ja håndgribelige...

I et indlæg om det franske nationsbegreb og indvandringen taler også ph.d. Ulla Holm om, at franskmændene “konstruerer en mental grænse” til algerierne i Frankrig – skønt hun lige har beskrevet, hvordan 150 års franske forsøg på at påvirke algerierne i europæisk retning var forgæves. Kulturforskellene er altså ganske reelle, men selvfølgelig skal europæerne beskyldes for at “konstruere” en barriere, som muhamedanerne selv holder i hævd (hvilket er i deres gode ret).

Der er dog adskillige værdifulde erkendelser i bogen. Professor Peter Nannestad argumenterer for, at mange danskere uvilje mod de fremmede ikke skyldes fordomme, men ganske rationelle overvejelser omkring den belastning og ulempe,

deres tilstedeværelse påfører os. Derfor er skepsis naturligt stærkest hos danskere lavest på rangstien, og "tolerancen" størst blandt de højtuddannede. Deres fremmed-åbenhed skyldes altså ikke "oplysthed", men manglende umiddelbar social konkurrence fra indvandrere. (Kai Sørlander har sagt det klarest).

Mehmet Ümit Nefci kritiserer i sit indlæg den mislykkede integration, som efter hans mening skyldes, at indvandrere passiviseres i socialsystemet i stedet for at få incitament til at arbejde. De fremmedes offerrolle instrumentaliseres især af godhedsindustrien for at beholde dem som klienter. Hvis fremmedskepsis skyldes belastningen af de sociale systemer, er behandlerne altså hovedskyldige i "racismen". Nefci opstiller dog et skema over politiske holdninger, der klart viser, at hans løsning er åbenhed for indvandring i et liberalistisk "globaliseret" samfund, en ganske anational løsning grundet udelukkende på økonomisk rationalitet med naiv negligering af kulturforskelle betyding – og ikke mindst fræk foragt for danskernes førstefødselsret.

De demografiske perspektiver antyder den stormflod, vi ville udsættes for i det "åbne samfund": Antallet af europæere ventes at falde fra 728 millioner i dag til 628 i år 2050 – et fald på 14 procent. Folketallet i Afrika vil stige fra i dag 771 mio. til ca. 1,8 milliarder i år 2050 – en stigning på 130 procent. Europæernes andel af verdens befolkning toppede i 1939 med 18,4 pct.; i dag udgør de 8,4 pct. og år 2050 5 pct. Alligevel argumenterer også Hans Kornø Rasmussen for øget indvandring – for at mindske "forsørgerbyrden". Hvis denne skal fastholdes på sit 1995-niveau, kræver det dog ifølge FN en indvandring til Europa på 12,7 mio. hvert år de næste 50 år, hvor EU's befolkning så vil nå 1,2 milliard. Man må dog også slå koldt vand i blodet og spørge, om det virkelig er mere materiel velfærd, vi har brug for? (Som ej heller er økologisk bæredygtig, hvis alle folk skulle have noget lignende; om noget er vækstmanien altså egoistisk). Hertil kommer, at arbejdskraftmanglen er ganske tvivlsom (jvf. ovenfor under "Danmark Rundt" om massefyringer af IT-eksperter). Et nationalt hjem uden etniske spændinger og borgerkrig er i øvrigt også i sig selv et velfærdsgode.

Som der næppe er nogen velfærdsmæssige, er der heller ingen humanitære grunde til, at vi modtager yderligere fremmede: På globalt plan er der ca. 25 mio. flygtninge, dvs. under en halv procent af verdens befolkning, hvilket er langt under den andel, som flygtninge nu udgør af Europas befolkning. Vi har altså taget langt mere end vor andel. (Rent bortset fra, at realiteten i "flygtninge", der vælger at slå

sig ned i en anden verdensdel end deres egen, må betvivles).

En del rammende iagttagelser foretages trods alt i bogen, fx at det bliver stadig vanskeligere at skelne mellem flygtninge og indvandrere, og at de danske myndigheder i mange år partout ville integrere de fremmede, skønt disse strittede imod og ville hjem igen. Men dels har de gode erkendelser, som her i akademisk sammenhæng figurerer som nye, i årevis været at læse i *Danskeren* og i avisernes læserbrevspalter. "Forskerne" er i denne sag aldrig gået forrest, men er trægt fulgt med, når sagen længe har været indlysende for alle andre. Og dels indkonstrueres de i sig selv gode erkendelser i bogen i sammenhænge, der går ud på, at ikke alene skal de fremmede blive her og deres antal stadig øges, men de skal heller ikke tilpasse sig vore normer, vi skal også tilpasse os deres.

Der må alt i alt spørges, hvad vi skal med sådanne "forskere", der sidder og landsforråderhygger med deres teorier og bøger, indtil de nødtvungent afpresses minimale indrømmelser af udviklingens massive krav? Enorme "forskerbevillinger" betalt af danskerne går i dag til at undergrave danskernes egne livsbetingelser og ret til eget område. Den såkaldte forskning er ikke objektiv, men ganske målrettet herimod. Forskerne præsenterer som De Viser Sten, hvad der for menigmand længe har været selvfølgeligheder, men de formår alligevel kun at drage forkerte konklusioner. Udgifterne til de fremmede i landet er så vist ikke det eneste, der til danskernes fordel kan spares væk.

Peter Neerup Buhl

"Europæisk" indvandringsforskning

René Leboutte (red.): Migrations and Migrants in Historical Perspective. (Peter Lang, Bruxelles, 2000. 346 sider. £ 22).

En mængde akademiske værker redigeres fra Robert Schuman Centret ved det Europæiske Universitet i Firenze. Fx denne bog om ind- og udvandring i et historisk perspektiv. Bogen er nr. 12 i serien "Multiple Europes", der skal dokumentere den europæiske mangfoldighed – støttet af den Europæiske Kommissions samfundsvidenskabelige enhed. Alt i alt lover det ikke godt for objektiviteten, og i indledningen erklæres det da også, at "en af

de store praktiske opgaver for socialvidenskaberne i dag er at tilbagevise det populistiske billede af den "falske flygtning" og af-dække den kompleksitet, der kendetegner og driver nutidens vandring."

For at belyse dette følger derefter en lang række bidrag om forskellige former for migration indenfor Europa og til USA i det 19. og 20. århundrede. Disse begivenheder, der nok var drevet af de fundamentalt samme "pull"- og "push"-faktorer, som nutidens folkevandring fra syd til nord, formår dog ikke at skjule de væsensforskellige omstændigheder, der nu gør sig gældende i i-landenes velfærdssamfund.

Dem næst følger nogle afsnit om tvungne folkeflytninger: Tyrkiets i begyndelsen af det 20. århundrede er et markant eksempel, men her præsenteres den osmanniske "tolerance" under det såkaldte "millet system" (der gav minoriteter et vist selvstyre) som årsag til, at så mange af Balkans folk forblev kristne gennem 500 års osmannisk herredømme. Islam fremstilles nærmest som garanten for andre trossamfunds eksistens, mens den moderne "nationalisme" udpeges som hovedskyldig i de etniske rensninger mod bl.a. armenierne. Det nævnes dog, at selv Atatürk erklærede, at alle muslimer udgør et solidarisk samfund. Men intet om den stadige terror og undertrykkelse mod de "vantro" på Balkan, og intet om den drivkraft, som islam var i folkemordene. Balkans folk holdt stand på trods af, ikke på grund af islam!

Et mere interessant kapitel beskæftiger sig med tvangshjemsendelserne af europæere efter koloniernes selvstændighed. Selv om kolonisatorerne i gennemsnit kun udgjorde 0,5% af koloniernes befolkninger, rakte disses tolerance altså ikke til en forbliven. Ja, endog alle indfødte, der var knyttet til europæernes administration eller havde kæmpet for dem, måtte rejse. Det svarer til, at når vi engang returnerer de aktuelle nykolonisatorer fra syd, må Slumstrup, Metz, Mimi osv. følge med... Det mest kendte eksempel er, at 1,5 mio. franskmænd, jøder og samarbejdende muslimer blev smidt ud af Algeriet i 1962. Franskmændene blev hurtigt integreret i deres forfædres land, hvilket også antyder de små problemer, Tyrkiet m.fl. vil få, når vi sender vore 2. g'ere eller senere generationer retur. Desværre nævnedes franskmændene ikke at efterlade de venligst stemte indfødte, hvilket har sat sig varige spor. I modsætning til efter opløsningen af Japans koloni-vælde, hvor absolut kun japanere vendte hjem.

Trods de talrige problemer med 3. verdens indvandringen til Europa ender kapitlet alligevel med et postulat om, at "indvandrere og deres talrige efterkommere" er en chance for at bekæmpe aldringen og selvtilstrækkeligheden. Rationaliteten i dette

modsiges dog af bogens sidste kapitel – om indvandringens økonomiske konsekvenser. Her modbeviser forfatteren, Marc Termote fra Québecs Universitet, med nogle få regnestykker myten om indvandringens effekt imod de europæiske folks “aldring”, som jo herhjemme bl.a. markedsføres af Hans Kornø Rasmussen.

Selv hvis et land har en høj årlig indvandringsrate på 0,5% af befolkningen (hvorved fx Frankrig eller Italien skulle modtage 300.000 årligt), vil det kun “forynge” befolkningen yderst marginalt: Hvis fx gennemsnitsalderen i modtagerlandet er 37 år, indvandrernes gennemsnitsalder 30 år (en meget stor forskel), vil gennemsnitsalderen i værtslandet efter et år kun være faldet til 36,965... Selvfølgelig tænkes den høje indvandring at fortsætte år efter år, men befolkningen vil jo samtidig fortsætte med at ældes. Indvandringen skal være kolossal for effektivt at forynge befolkningen; langt mere effektivt vil det være at give de indfødte flere incitamenter til at sætte børn i verden (så vil de nytillkomne jo være 0 i stedet for 30 år).

Desuden refererer Termote adskillige studier, der alle konkluderer, at indvandring ikke kan retfærdiggøres ud fra økonomiske argumenter. Fra forbrugers synsvinkel er frihandel en langt mere fordelagtig løsning end indvandring. De eneste, der får øget velfærd af indvandring, er indvandrerne. Ofrene er primært de lavest rangerende indfødte samt tidligere indvandrere.

Termote må konkludere, at indvandringen hverken kan begrundes økonomisk eller demografisk, hvorfor det eneste reelle motiv er det humanitære. Han har imidlertid også citeret Malthus’ erkendelse af, at udvandring fra et område med “naturlig” fødselsrate kun rent midlertidigt vil skabe lindring, indtil presset er lige så stort igen.

Når dette er erkendelser af en af EU støttet forskning, hvorfor i alverden fører samme EU en politik, hvis meningsløshed altså er videnskabeligt dokumenteret?

Peter Neerup Buhl

Korstog for og imod Danmark

Den jyske Historiker Nr. 89: Krig, korstog og kolonisering. (Den jyske Historiker, 2000. 176 sider. 320 kr. for 4 numre).

To vidt forskellige emner, der behandles i dette tidsskriftbind, vækker interesse: Temaet om korstogene og Mehmet Ümit Necefs artikel “Den danske debat om indvan-

dre og flygtninge 1964-2000 – synspunkter i og på forskningen”.

Korstogene har været genstand for moraliserende historieskrivning og i Nordeuropa for en luthersk farvet forargelse. I realiteten var der tale om den vestlige kristenheds berettigede undsætningsekspedition for at standse muhamedansk ekspansion og beskytte de kristne brødre mod øst – alt i alt en græsrodsbevægelse, som der kunne trænges til igen her 900 år efter.

Omkring 1120 beskrev den engelske historiker William af Malmesbury korstogets almene appel med ordene: “Waliserne forlod deres krybskytteri, skotterne deres vante lus, nordmændene deres svælgen i fisk og danskerne deres uophørlige druk, alle for at drage til Jerusalem.” Om vi ville opgive noget som helst i dag for at vise muhamedanerne fra os selv, endside fra andre, er meget tvivlsomt og udtryk for, hvor langt “udviklingen” har bragt os tilbage i en pjaltet-hed og livsuduelighed, som selv trællene i den “mørke middelalder” ville have krummet tæer over.

I Den jyske Historiker forsvares korstogene selvfølgelig ikke, men der er tale om en ny og nøgtern vinkel på stoffet, som belyser hidtil oversete aspekter. Især omkring dansk deltagelse i korstogene (desværre fokuseres i bindet mest på vore “korstog” i de baltiske lande). Efter 1213 skulle alle søndagsmesser i hele Vesteuropa, også Danmark, afsluttes med en prædiken, som udmalede muhamedanernes afskyelighed og overgreb mod de kristne og opfordrede til at tage korset. Der var også hos os store processioner til fordel for korstog til det Hellige Land. Det tjener udelt til vor ære – som den franske historiker J.-F. Michaud skrev i sin korstogshistorie 1812-17, ville landene omkring Middelhavet, hvis blot korstogene var lykkedes, være blevet fredeligt forenet under europæisk kontrol. Og det ville have været en frygtelig katastrofe, hvis korstogene aldrig havde fundet sted. Så ville Europa være blevet rendt over ende af islam. “Men da civilisationens lys tændtes i Europa – og korstogene bidrog stærkt til dette – kunne de europæiske stater føle sig trygge, og de indjog snart deres fjender frygt.”

Mehmet Ümit Necefs artikel om synspunkter på den nutidige danske indvandring er et forsvar for arbejdsgivernes holdning til fremmede omkring 1970 – indvandrerne skulle integreres på arbejdsmarkedet som nyttige borgere, men derudover have lov til at bibeholde kulturelle særtræk. Samme åbne, pluralistiske model taler Necef for i dag. Som om Danmark skal være arbejdsmark for alskens globalnomader (de være nok så flittige, kompetente etc.) og ikke danskernes fædreland; det, der trods alt giver vor egen indsats et lidt større perspektiv

ud over den rent økonomiske konsekvensberegning!

Necefs i talrige medier fremførte ideer – der endog modtages velvilligt af flere “national-sindede” og “konservative” – antyder, at ikke kun den velkendte tyrkerfrækhed, men også dansk fejhed udgør hovedtrusler mod vor eksistens. Korsfarenes frimodige selvhævdelse er sandelig atter fornøden.

Peter Neerup Buhl

Miskendt frihedskæmper

Kurt W. Treptow: Vlad III Dracula. The Life and Times of the Historical Dracula. (The Center for Romanian Studies, 2000. 256 sider. £ 28,95).

Fyrste i Valakiet i tre omgange (1448, 1456-62 og 1476) Vlad III Dracula kan hvad dårligt omdømme angår konkurrere med de fleste af nutidens “højreekstremister”. Ligesom mange af disse søgte han dog blot at

forsvare sit land mod muhamedanerne med datidens gængse metoder. Myterne om hans brutalitet er imidlertid blevet grotesk overdrevet af muhamedanerne (osmannerne), der ønskede at beholde ham som vasal. Dracula fortjener at igen blive et symbol på Vesterlandets værgen for sig over for muhamedanernes invasion, der nu er mindst lige så massiv som den, der bragte Dracula til

fald i 1462. Drageordenen, som skulle hindre islams fremtrængen, og som Draculas navn refererer til, er også tiltrængt igen.

Det var efter serbernes nederlag i Kosovo i 1389, at også Valakiet blev tvunget til at betale årlig tribut til tyrkernes sultan. For at sikre fyrst Vlad Draculs loyalitet holdt tyrkerne den unge Dracula (-a = søn af Dracul) som gidsel på et afsides sted i Anatolien fra han var 12 til han var 18 år. De fik ham derefter anbragt som fyrste en kort tid, men magtforholdene skiftede ustandseligt. Da Dracula anden gang fik chancen, ændrede han snart sit lands forhold til tyrkerne radikalt, da han ophørte med at betale tribut. De deraf følgende kampe, der endte med Draculas nederlag, beskrives ligesom resten af hans liv i Treptows bog, som via de nyeste kildestudier skiller fakta fra myter, ikke kun vampyrvrøvlet, men også kommunisternes fejlagtige fremstilling af Dracula som en slags forgænger i Ceaucescus politik.

Treptow konkluderer, at den drivende kraft bag Draculas indenrigs- så vel som udenrigspolitik var at forsvare hans lands uafhængighed. Her ville han være konsekvent: "Vi ønsker ikke at forlade uafsluttet dét, som vi har påbegyndt", skrev han i 1462 under tyrkerinvasionen, "men at følge det igennem til enden". Selv da han havde siddet i fængsel i 13 år og endelig en kort periode fik mulighed for igen at bekæmpe muhamedanerne, førte han an i angrebet på osmannerne i Bosnien, erobrede Srebrenica og andre byer, hvor han spredte rædsel blandt tyrkerne. Han kom atter på tronen i Valakiet, men en forræder i følgeskab med en ny tyrkerhær dræbte ham i slutningen af 1476. Da var han ca. 46 år gammel.

Også Draculas holdning til landsforrædere er bemærkelsesværdig; den fremgår af hans ord: "...efter min død, hvem vor Herre Gud end vil give tronen af Valakiet, hvad enten det bliver en af mine sønner eller slægtninge, hvis han vil styrke, beskytte og forny min arv, må Gud give ham Sin støtte; men hvis han ikke vil forny og styrke den men ruinerer og ødelægger den, lad Gud ødelægge og dræbe ham, og hans ånd vil i det hinsides være i selskab med Judas og Kain, og med alle de andre om hvem det blev sagt: hans blod er på dem og på deres børn, som det er og vil være, for evigt og atter evigt, amen."

Dracula udøvede magten til bedste for sit land og dets fredelige indbyggere, alt som tidens krav nødvendiggjorde. Han var en mand "af uhørt grusomhed og retfærdighed", men netop derved kunne med en samtidig kildes ord "enhver i dette barbariske land have sine ting i sikkerhed, endda midt i skoven".

Selvfølgelig blev mangfoldige fjender og opviglere spiddet m.m., men langt fra i det

omfang en senere tid påstod. Og Dracula pralede ikke med sin grusomhed som muhamedanerne, hvis krønikeskriver stolt beretter om, hvordan sultanen fulgte koranens bud og fik 3700 krigsfanger fra Draculas hær skåret i stykker foran sig. Dét er netop den stadige forskel mellem kristne og muhamedanere: For de første har grusomheden altid været en ond nødvendighed i syndens verden, for de sidste Guds direkte bud, hvorved man i særdeleshed blev frelst.

Typisk er Dracula, der på et afgørende knudepunkt i historien blev en stopklods for islams fremtrængen, om nogen blevet dæmoniseret. Treptows videnskabelige fremstilling placerer Dracula i virkelighedens verden som en frygtløs forsvarer af sit område mod vældige fjender – en inspirerende skikkelse med et kampmod, der uhyggeligt savnes i vor lidet heroiske æra.

Peter Neerup Buhl

Foreningsnyt

Nyt styrelsesmedlem

Keld Rasmussen

Født 1953, gift og har en søn. Privatansat tekniker, oversætter og sekretær. Er mod magtkoncentration og indblanding i andre landes forhold. Steg 1978 af venstrefløj, fordi "al magt til sovjetterne" ikke betød "al magt til sognerådene".

Mener, at venstrefløj, i dag, under blå fane med gule stjerner, fører klassekamp som offentligt ansatte ridefogeder med EU-systemet som virksom karrierefremmende pampersag – bygget på skatteflåning af almindelige folk.

Ser folkevandringen fra Afrika og Mellemøsten som et tveægget sværd, der ved udvandring dræner hjemlandene for velstandsskabende arbejdskraft og ved indvandring dræner værtslandenes socialkasser. Fremhæver, at fastvoksende muslimer og deres efterkommere aldrig gen-

gælder den "tolerance", fremmedeskerne afkræver danskerne.

Ønsker et frit, nationalt marked bag faste grænser og en stærk retsstat, som beskytter de svage og hævder danskernes indfødsret i eget land. Foreslår parlamentarismen omdannet til ægte folkestyre, hvor love kun kan vedtages ved folkeafstemninger.

MØDER

5. juni Grundlovsmøder: Odense

Tid: Kl. 14.00

Sted: Klosterparken 2
(Kælderen under Stadsarkivet ved domkirken)

Taler: Poul Vinther Jensen

Hillerød

Tid: Kl. 14.00

Sted: Ålholmskolen,
Teglværksvej 19

Taler: Lene Glistrup

Bustur til Skåne

16. juni, vi besøger bl.a. Glimminge Hus og partiet Kommunens Væl.

Pris max. 350 kr.

Tilmelding senest 7. juni på tlf. 47 74 95 50 eller pnbuhl@hotmail.com

Sensommerstævne

8.– 9. september, sæt kryds i kalenderen!

Mere herom i næste nummer.

Hvem er Danmarks største forbryder?

Når en flygtning udvises, mindes der altid om ministerens personlige ansvar for den afvistes skæbne. Men glem heller aldrig de "humane" politikeres personlige skyld i danskeres skæbne: Når din søn sparkes til grønsag af en fremmed, er det Arne Melchior, der sparker ham i maven og smadrer hans ansigt, når din datter voldtages, så er det Nyrup, der har trukket bukserne af hende, når din familie udsættes for sjofle tilråb fra gadebänder, så er det Henrik Svane, der har lagt ordene i munden på dem, når din bil hærages, er det Jelved, der står med jernrøret, når dit hus plyndres, er det Anita Bay Bundegaard, der løber med tyvekosterne, når du sættes bag i boligkøen, så er det Lyketoft, der maser sig ind foran, når du ikke bliver tidsnok behandlet for en sygdom, så er det Mimi Jakobsens "humanitet", du kan takke.

DANMARKSFONDEN

AF 5. MAJ 1995

Den Danske Forenings styrelse administrerer *Danmarksfondens af 5. maj 1995*, der er en kampfond, hvis midler anvendes i overensstemmelse med Den Danske Forenings formålsbestemmelse til at sikre danskernes ret til en tilværelse på egne præmisser her i landet. Fonden er opbygget på grundlag af testamentariske og andre gaver. Bidrag kan indsættes på foreningens girokonto.

Rekvirer DDF's nye antiracistiske folder

via danskeren@danskeren.dk
eller via foreningens sekretariat!

Indmeldelses- og bestillingskupon

- Jeg indmelder mig hermed i Den Danske Forening og indbetaler mit kontingent (mindst 100 kr. årligt), der inkluderer tilsendelse af *Danskeren*, til Foreningens adresse eller på dens postgirokonto 454-7551.
- Jeg ønsker mere information om Den Danske Forening.
- Jeg ønsker som ikke-medlem at abonnere særskilt på bladet *Danskeren* (125 kr. årligt).

Navn: _____

Gade, vej m.m.: _____

Postnr. og -distrikt: _____

Evt. telefonnr.: _____

Kuponen bedes indsendt til:
DEN DANSKE FORENING, Postboks 411, 8100 Århus C.